

زنجیره ریتنمایمکانی ریگای راست (۱۷)

له بلا و کراوه کانی مایپه ری ئیمان وهن
www.iman1.com

ئه رکی دایک و باوک

وه

مافی مندال

له

سووننه تی سه حیجی پیغه مبه ری خودا (ﷺ)

ناماده کردنی

عبدالوالی عبدالرحیم علی القزلی

چاپی دووهم

ناوی کتیب

نهرکی دایک و باوک و مافی مندال له سووننه تی

سه حیجی پیغه مبهری خودا (وسک الله).

نوسینی

عبدالوالی عبدالرحیم علی

مافی چاپکردن و له بهرگرتنه وهی پاریزراوه

یۆ

کتیبخانه هی سیما

ژ.م (۰۷۷۰۱۳۳۶۰۸۹)

چاپی دووهم

۱۴۳۰ ک - ۲۰۰۹ ز

ژمارهی سپاردن: (۳۴۶)

کتیبخانه هی سیما

بنکته ی بلاوکر دنهوه:

کتیبخانه هی زانست
که لار

کتیبخانه هی سیما
چه مچه مال

کتیبخانه هی سووننه
سلیمانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بېشەكى:

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
[سورة آل عمران: ۱۰۲].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء: ۱] .
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب: ۷۰ - ۷۱] .

أَمَّا بَعْدُ :

فإن خير الحديث كتاب الله ، وأحسن الهدي هدي محمد (ﷺ) وشر الأمور محدثاتها ، وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة ، وكل ضلالة في النار .

ئايىنى پيروى ئىسلام ههستاوه به چاويدىرى كردنى مروقه كان هه ر لهسه رتاي هاتنه ناو دونياوه و پاشان قوناغى گهنجى و وورده ورده چونه

ناوتەمەنى پىرى و لە كۆتايىشدا مردنى، چونكە وەك ئاشكرايە دروست بوونى مرۆڧ و پاشان ژيان و مردنى بەبى ھۆنى يە و ھەروا بەخۆراى نى يە ، بەلكو مەبەست لە ھاتنە بوونى ھۆيەكى پوون و ئاشكرايە ، ئەويش برىتى يە لە پەرسىنى خواى گەورە بە و شىوھىيەى كە وويستى لەسەرە ، لە ژىر پۆشنای ناردنە خوارەوھى پەيام و ھەلبژاردنى پىغەمبەران (عليهم من الله أفضل الصلاة وأتم السلام) مرۆڧيش لە ھەموو ئاستەكانى ژيانى دا پىويستى بە ھەندىك ياسا وحوكم و ئاراستەكردن ھەيە ، ھەتا بتوانىت لە وپرى يەوھ رىڭگى راست و دروست بگرىتە بەر و خواى گەورە لە خۆى رازى بكات .

ئەم كىتبەش كە لە بەردەستت دايە ، باسى قۇناغىكى كاتى دەكات لە ماوھى ژيانى مرۆڧدا ، كە ئەويش ساتى ھاتنە ناو دونيايەتى ھەتا ھەوتەم پۆژى لەدايك بوونى ، كەواتە پىويستە موسولمان ھەستىت بە جى بەجى كوردنى ئەو مافەى كە ھەقىكى مندالە كەيەتى بەسەريەوھ لە و چەند پۆژەى سەرھەتاي ژيانى كە شەرع بۆى ديارى كردووه ،

ئەويش برىتى يە لە ئەنجامدانى گويژەبانە و كۆمەلى كارى تر كە لە ناوھپۆكى كىتبەكەدا پوون كراوھتەوھ بە پشت بەستن بە ھەحىحى سووننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ، ھەروھەا بۆچونى راستى زانايانى پىيشين ، ئەوھندەى كە خواى گەورە تواناى داوھ .

خوينەرى خۆشەويست : بەھۆى نەبوونى نووسراوڧىكى رىك و پىك و تارادەيەك نزيك لە سووننەتەوھ دەربارەى گويژەبانە بە زوبانى پاراوى كوردى، وھ وھكو ئەرکىكى سەرشانى خۆم بەخزمەت كردنى شەرعى خوا و

پوون كوردنەوہى ، ھەستام بە نووسىنى ئەمچەندپەرہى ۋەكو ئامۆزگارى و بىرخستنەوہىك بۆ خۆم و سەرجم موسولمانانى كوردستان، داواكارم لە خوای گەورە كە بىكاتە ماىەى خىر و چاكە بۆ نووسەرەكەى ۋە بۆئەو كەسانەى كە بلاوى دەكەنەوہ ، ۋە بۆ ئەو كەسانەى دەخویننەوہ ۋە ھەلدەسن بە جى بەجى كردنى ناوہرۆكەكەى ۋە ھەرچى يەككەتى دا بوو لە ھەق ئەوا لە خوای گەورەوہى ۋە فەضلى خۆيەتى ، ۋە ھەرچى يەكى تى دابوو لە بەتال و ناحەقى ئەوا لە خۆمەوہى ۋە لە شەيتانى بەدكارەوہى .

(وصلی اللہ علی محمد و علی الہ وصحبہ أجمعین).

كەكتبە الفقير إلى عفو ربہ:

عبدالوالى عبدالرحيم علي

ئەبلاوكر اوھكانى ماپەرى ئيمان وھن

www.iman1.com

بەشی یەكەم :

(ئەو کارانەى كە لە پێش وە لەكاتى ئە دایك بوونى

منداڵدا هەیه)

- فەرمانى شەرع بۆ زۆر خستنه وەى وەچە .
- نەینى یەكەم قیژە و گریانی ساواى ئە دایك بوو .
- مژدەدان بەو كەسەى چاوەرێى منداڵ دەكات .
- ئەو پیرۆزبای یەى ئە تازە بووك دەكریت (بە دایكى كور
بیت) پێشە و كاری سەر دەمى نەفامى و پێش هاتنى ئاینى
ئیسلامە .

فەرمانی شەرع بۆ زۆر خستنه وهی وه چه

ئاینی ئیسلام هانی موسولمانان دەدات بە وهی که ههولێ ئه وه بدن وه چه و نه وهی زۆر و باش بخه نه وه ، بۆ ئه وهی ئوممه تی ئیسلام هه میشه له به ره و پیش چوون و ده سه لات وه یزدا بیّت، هه تا دوژمنانی ئیسلام ترس و بیمی موسولمانان له ناودل و ده روونیا ندا بۆ ساتیکیش جیا نه بیته وه ، له وانیه بو ترێ زۆری موسولمانان چه ده ورێکی هه یه ئه گه رتوانای ماددیان که م بیّت، به لام له وه لامی ئه م پرسیا ره دا ده لێین ئه گه ر موسولمانان له پرووی ژماره وه زۆر بوون و بیروبا وه پریان پته و بوو به خویان ئه وا بی گومان کاریگه ری یه کی گرنگی ده بیّت له سه ر داها تووی موسولمانان ، هه ربۆیه پیویسته که گوێ نه گرین له و بیرو بۆچونه هه له یه ی که داوا ده کات ریژه ی مندال بوون که م بکریته وه ، به بانگه شه ی ئه وه ی که په روه رده و فی رکردنیان کاریکی گرنگه و هه روا ئاسان نی یه ، نه خیر هه رگیز له گه ل ئه و بۆچونه دا نین و پیشمان وایه که ئاینی ئیسلام هه ستا وه به چاره سه رکردنی په روه رده کردنی مندال ، هه ر له ها تنه ناو دونیا وه هه تا کۆتا پله کانی ژیا نی . به لکو پیویسته هه ستین به جی به جی کردنی ئه و فەرمانه ی پیغه مبه ری خوا

که هانی موسولمانان دهدات که نه وهی زۆر بخه نه وه وه له چهندهها ^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} (تزوجوا الودود الولود فإني مكاثر بكم الأمم)) صحیح أخرجه أبوداود (۲۰۵۱) والنسائي (۶۵\۶-۶۶) و الحاكم (۱۶۲\۲) و ابن حبان (۱۰۵۹) ، و صححه الحاكم و وافقه الذهبي .
 واته : با ئه و ئافره ته ی ده چنه داخوازی که سیکی خاوهن ریز و خو شه ویست بیته وه له هه مان کاتدا توانای مندال بوونی هه بیته . له وان هیه بو تر ی ئیمه چۆن بزانی که ئه و ئافره ته مندالی زۆری ده بیته ، ده لئین پروانه دایکی و پوری و خزمانی .

نهینی یه که م قیژه و گریانی ساوای له دایک بوو

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} : ((صياح المولود حين يقع { وفي رواية يولد { نزغة من الشيطان)) أخرجه البخاري (۳۲۴۸) و مسلم (۱۲۸\۱۵ _ نووي) و الطبراني في الصغير (۲۹) و الرواية الأخرى له ، و ابن حبان (۶۱۵۰-۶۲۰۱-۶۲۰۲) .

واته : ئه و قیژه هیه ی مندالی له دایک بوو له و کاته دا که له دایک ده بیته به هوی ئه و تیوه ژه نینه ی شهیتانه وهیه ، له و کاته دا که له دایک ده بیته شهیتان حازره و ئه کیشیت به هه ردوو که له که ی دا و ئازاری پی ده گات ، هه ربویه منداله که شه ده ست ده کات به گریان ، جاباشه هیشتا ئه م منداله هیه چ نازانیت

نهم دوژمنه سه رسه خته ی ئاوی لئ دهکات ، نه ی باشه که وورده وورده
 که ووره بوو، وه چوو ه ته مه نه وه ده بیته چی لئ بکات ، په نا به خوا له شه پری
 شه یقان .

مژده دان به و که سه ی چاوه پری ی مندال دهکات

خوای گه ووره له قورئانی پیروژدا باسی مژده به خشینی کردوو به و که سانه ی
 که مندالیان پی به خشراوه له لایه ن خوای گه وروه له چه نده ها ئایه ت دا ،
 وه نه و مژده دانه ده بیته به هوی دروست بوونی سۆز و خوشه ویستی له
 نیوان موسولماناندا ، خوای گه ووره ده فه رمویته : ﴿ يَزَكِّرُنَا إِنَّا كُنَّا لَكَ
 بِغُلَامٍ أَسْمُهُ يَحْيَى ﴾ مریم: ۷

هه روه ها ده فه رمویته : ﴿ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴾ الصافات: ۱۰۱
 خوای گه ووره له م دوو ئایه ته دا مژده ده دات به هه ردوو پیغه مبه ره که ی
 (زه که ریا و ئیبراهیم) (علیهما السلام) که وا مندالی پی به خشیون ،
 هه روه ها دروسته و کاریکی جوانه که نه و که سه ی مژده که ت ده داتی شتیکی
 پی ببه خشی هه روه ک چون (که عبی کوری مالیک) عه باکه ی خوئی دا به و
 که سه ی که مژده ی لئ خوش بوونی خوای ی بو هیئا ، وه پیویسته وه کو
 موسولمان چه ز به خوشی و شادی موسولمانان بکه یین و دل ته نگ و
 ناره چه ت ببین به ناخوشیان .

ووتنى بە دايكى كوربيت پيرۆزباي سەردەمى نەفامەكان بوو

ئەم جۆرە پيرۆزباي كوردنە كارىكى خراپە و پيشە و كارى سەردەمى نەفامى يە ،
 وە دروست نى يە و پيغەمبەرى خوا (ﷺ) نەھى لى كىردووه ، وەك
 دەفەرموويت لە (حەسەنە) وە : ((أَنْ عَقِيلَ بْنِ أَبِي طَالِبٍ تَزُوجَ امْرَأَةً مِنْ
 جِشْمٍ فَدَخَلَ عَلَيْهِ الْقَوْمُ فَقَالُوا : بِالرِّفَاءِ وَالْبَيْنِ ، فَقَالَ : لَا تَفْعَلُوا ذَلِكَ (فَإِنْ
 رَسُولَ اللَّهِ نَهَى عَنْ ذَلِكَ) قَالُوا : فَمَا نَقُولُ يَا أَبَا زَيْدٍ ؟ قَالَ : قَوْلُوا : بَارَكَ اللَّهُ
 لَكُمْ ، وَ بَارَكَ عَلَيْكُمْ إِنَّا كَذَلِكَ كُنَّا نؤْمِرُ .)) رواه النسائي (۹۱۲) و ابن ماجه
 (۵۸۹/۱) و الدارمي (۱۳۴/۲) و البيهقي (۱۴۸/۷) و أحمد (رقم :
 ۴۵۱۳۷۳۹) . ((قال الامام الألباني في اداب الزفاف ص : ۱۷۶ - طبعة دارالسلام
 يتقوى بمجموع الطروق)) .

واتە : (عەقيلى كورپى ئەبى طاليب) ژنيكى خواست لە قەومى (جشم) ،
 كاتىك كە خزمەكانى ھاتن بۆلاي پييان ووت : بە دللى خۆش بيت و بە دايكى
 كورپ بن ، ئەويش ووتى وا مەلئىن چونكە (پيغەمبەرى خوا (ﷺ) نەھى
 كىردووه لە ووتنى ئەو قەسەيە) ئەوانيش ووتيان ئەي بلئىن چى ئەي باوكى
 زەيد ؟ فەرمووى بلئىن : خواي گەورە بەرەكەت بخاتە ھاوسەرىتانەو، خواي

گەرە بەرەكەتى خۆى بېرژىنىت بە سەرتاندا ، وه ئىمه فەرمانان پى كراوه
كه ئاوا بلىين .

دوو پرسىارى گىرنگ

پرسىارى يەكەم : ئايا دروستە سنووردار كىردنى خىستىنە وهى مندال ؟
وه لأم : ئەم سنووردار كىردنە يەككە لەو بەلايانەى كه موسولمانان پىوھى
گىرۆدە بوون ، لەگەل ئەوھى كه ئەم سنووردار كىردنە چەندەھا شىوھى
ھەيە ، بۆ نمونە ئەگەر ئەو دىارى كىردنەى مندال بوونە لە ژمارەيەكى كه مدا
بگەرپتەوھ بۆ ئامۆرگارى پىزىشكە موسولمانە دلسۆزەكان وهكو ئەوھى كه
ئامۆرگارىان بۆ ئەو ژنو مېردە ئەوھ بېت كه سنووردار كىردنى مندالىان لەبەر
خاترى تەندروستى ئافرەتەكەيە كه بەھۆيەوھ زىانى پى دەگات ، ئەگەر ئەم
ئامۆرگارى يە لە لايەن پىزىشكىكى زىرەكى موسولمانەوھ بوو ئەو كاتە ئەمە
عوزىكى شەرى يە بۆ ئەو ئافرەتە كه نەھىلىت مندالى بېت ، مادەم
زىانى پى دەگات ، ئەم جۆرە لە نەھىشتىنى مندال بوون لە دواى چەند
دانەيەك دروستە ، با نمونەيەكى تر باس بكەين كه پىچەوانەى نمونەكەى
پىشتەرە ، ئەگەر ھاتوو ژنو و مېردىك ھەزىان كىرد ئىتر مندالىان نەبېت يان
مندالىان زۆر نەبېت ، بەھۆى ترسى ھەژارى ، بۆ نمونە دەلىت من و
ژنەكەم دووان دوو مندالىشمان ھەيە ئەوھ چوار پىنجەمىشمان سەگەكەمانە

... ھەريەككە لەم ئەندامانە چەندە رۆژانە سەرف دەكات و چەندى پيويستە (كە ئەمەش سيفەتى گاۋور و جولهكەيە) ئەو پارەيەى بەھۆى كارگوزارى يەوہ وەرى دەگرين سەرى مانگ ھەر ئەوئەندەيە كە بەشى ئەم پينجەمان بكات ، ئائەم بيئە و بەردەيە لە ئيسلامدا حەرامە و دروست نى يە ، لە بەر ئەوہى پالئەر بۆ نەھيشتنى مندال بوون ليئە دا برىتى يە لەو بىركردنەوہ نەفام و خراپەى پيش ھاتنى ئاينى ئيسلام كە خواى گەورە موسولمانانى لى ئاگادار دەكاتەوہ و دەفەرموويت : ﴿ وَلَا تَقْلُوبُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ مِّنْ

نَزْفِهِمْ وَإِنَّاكُمْ ۖ الإسراء: ۳۱

واتە مندالەكانتاتان مەكوژن لە ترسى ھەژارى ئيمە رزقى ئيوہ و ئەوانيش دەدەين ، ھەروہا كەسى باوہردار و موسولمان باوہرى وايە كە ئەو مندالە پيش ئەوہى بيئە ئەم دونيايەوہ ھەر لەناو سكى دايكى دا رزقەكەى ديارى كراوہ ، كەواتە نەھيشتنى بوونى مندال يان ديارى كردنى بە ژمارەيەك دروست نى يەو حەرامە مەگەر لە بەر ھۆى نمونەى يەكەم نەبيئ ... (الھاوى من فتاوى الشيخ الألباني لاپەرە: ۳۳۲) .

پرسیاری دووہم : ئايا دروستە بەكارھينانى ھەپى نەھيشتنى مندال بوون

((حبوب المنع)) ؟

وہلام : دروستنى يە بەكارھينانى ئەو جوۆرە ھەپانە ، تەنھا لە حالەتییكى زۆر پيويستدا نەبيئ ئەویش كاتيك كە پزىشكى شارەزا بپيار بدات بەوہى كە

سك پربوونی ئەو ئافرەتە دەبیته هۆی زیان گە یاندن بە تەندروستی و مردنی لئ دەکەویته وه . بەلام بە کارهینانی ئەو حەپە بۆ دواخستنی ماوهی سک پر بوون دروستە بۆ ئافرەتیک ئەگەر پئویستی پئ بیت ، وهك ئەوهی که تەندروستی ی و لاشه ی توانای ئەوهی نەبیته که هەموو سالیك مندالی ببیت یاخود بە هۆی شیردانی مندالی بچوکی یه وه نەتوانی ، به و مەرجه ی ئەو حەپە ی بە کاری دەهینیت ری له سک پر بوون نەگریته بە لکو تەنها ماوهی سک پربوونە که دوا بخات ، ئەمەش کاتیك دەبیته که سەردانی پزیشکی شارەزا بکات و ئەو بریار بدات بە وهی که پئویسته ئەو حەپە بە کار بهینیت . (المنتقی من فتاوی فضیلة الشيخ صالح الفوزان (۱۷۵\۳)) .

بهشی دووهم :

(نه و کارانهی که نه یه که م رۆژی له دایک بوونی مندال دا ده کریت).

- شیرین کردنی مه لاشووی .
- سوودی مه لاشوو شیرین کردن (التحنیک) .
- بانگ دان به گوئی مندالنه له دایک بووه که دا .

شیرین کردنی مه لاشووی

((تحنیک)): بریتی یه له جووینی شتیک و پاشان شته جوراوه که بخریته ناو ده می منداله که ، وه بسویته مه لاشووی.

۱. حدثني إسحاق بن نصر حدثنا أبو أسامة قال : حدثني بريد عن أبي بردة عن أبي موسى رضي الله عنه قال : ((ولد لي غلام ، فأتيت به النبي فسماه إبراهيم ، فحنكه بتمره ، و دعا له بالبركة ، و دفعه إلي ، و كان أكبر ولد أبي موسى)) .

(۵۶۶۷- فتح).

ئه بوموسای ئه شعهری ده فهرموویت : ((کوریکمان بوو ، منیش بردم بۆلای پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، ئه ویش ناوی نا ئیبراهیم و مه لاشووی شیرین کرد به خورمای جوراوی ناو ده می پیروزی خوی و دوعای خیر و به ره که تی بو کرد ، پاشان دایه وه دهستم ، وه ئه و منداله کوره گهره ی (ئه بو موسا) بوو . ((ده بینین که له دوا ی له دایک بوونی ئه و منداله باوکی هه رزوو هینای بۆلای پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، که له دوا ی ناوانی مه لاشووی شیرین کرد به خورما ، که واته ئه گهر که سیک نه ییتوانی گو یزه بانه بکات یان نه یویست بیکات پیویست

ناکات ناوانانه‌که‌ی دوابخات بۆ پۆژی حه‌وته‌می ، هه‌روه‌ها شیرین کردنی مه‌لاشووی مندال مه‌رج نی یه حه‌وته‌م پۆژ بیّت به‌لکو دروسته و سووننه‌ته دوا به‌دوا‌ی له‌دایک بوونی مه‌لاشووی شیرین بکریت (التحنیک) .

۲. حدثنا هشام بن عروة عن أبيه عن أسماء بنت أبي بكر أنها حملت بعبدا لله بن الزبير بمكة . قالت : فخرجت و أنا متم ، فأتيت المدينة فنزلت قباء ، فولدت بقباء ، ثم أتيت رسول الله (ﷺ) فوضعت في حجره ثم دعا بتمر فمضغها ثم تفل في فيه فكان أول شيء دخل جوفه ريق رسول الله (ﷺ) ثم حنكه بتمر ثم دعا له قبرك عليه)) أخرجه البخاري (۵۴۶۹ - فتح) و مسلم (۲۱۴۶ ، ۲۱۴۸ - نووي) و الترمذي (۳۸۲۶) و أحمد (۲۴۷/۶) .

ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کر (خوا لییان رازی بیّت) حامیله بوو به (عبدالله) وه ، وه باسی به‌سه‌ره‌اتی خۆی ده‌کات و ده‌فه‌رموویت : له مه‌که‌که‌وه کۆچمان کرد بۆ مه‌دینه وه من سکم نۆ مانگ بوو ، کاتیکی که گه‌یشتینه مه‌دینه له (قوباء) لاماندا و له‌وی منداله‌که‌م بوو، پاشان بردم بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌ویش خستی یه کۆشی یه‌وه و داوای خورمای کرد ، ئه‌مجا خورماکه‌ی خسته ده‌می یه‌وه و جووی ، پاشان هه‌ندیکی خسته ناو ده‌می منداله‌که‌مه‌وه ، وه ئه‌وه یه‌که‌م شت بوو که چوو ناو گه‌ده‌یه‌وه ، هه‌ر به‌خورکامه مه‌لاشووی شیرین کرد و دۆعای خیری بۆ کرد و ده‌ستی هیتنا به‌لاشه‌ی دا)) .

۳. قالت عائشة رضي الله عنها : ((أتني النبي بصبي يحنكه فبال عليه ، فأبعه الماء)) هكذا جاء في (فتح الباري - ۵۴۶۸) .

واته : مندالیکیان هیئا بۆلای پیغمبهر (ﷺ) بۆ نهوهی ناو ده می شیرین بکات ، منداله که میزی کرد به کۆشیدا و ، پیغمبهریش (ﷺ) ئاوی کرد به شوینی میزه که دا . ئەم فەرموودانهی که باسمان کرد به سه بۆ پوونکردنه وهی ئەو کاره ، که بریتی یه له شیرین کردنی مه لاشووی منداله که ، وه بزاین که سووننه ته و پیویسته پی ی ههستین .

ئیمامی نه وهوی له (شرح صحیح مسلم ۱۴/۳۷۲) ده فەرموویت : ((ئەم فەرموودانه چه ند سوودیکی لی وهرده گیری ، له وانه سووننه ته مه لاشووی مندال شیرین بکریت به تیگرای زانایان ، ههروه ها که سیکی خاوه ن بیروباوه ر پاک و کردار و ووته جوان ههستیت به و کاره ئیتر پیاو بییت یان ئافره ت ، ههروه ها سووننه ت وایه که مه لاشووی به خورما شیرین بکریت به لام ئەگه ر به غه یری خورماش مه لاشوویان شیرین کرد هه ر ده بییت ، هه رچه نده خورما چاکتره ، .. ههروه ها پازی بوون به و ناوهی ئەو که سه ی که مه لاشووی شیرین ده کات)) .

سوودی مه لاشوو شیرین کردن (الحکمة من التحنیک)

زانایان قسه و باسیکی زوریان کردوو ده باره‌ی حکمهت له مه لاشوو شیرین کردن ، وه باسی زوریک له و بۆچونه جیاوازانه‌یان کردوو ده باره‌ی ئه وه سه له یه له گه ل ئه وه‌ی که هیچ کام له و بۆچونانه پالپشتیکی نی یه له شه رعدا .

ئیمام (العینی) له ((عمدة القارئ)) دا ده فهرموویت: (ئه گه ر بلّیت سوودی مه لاشوو شیرین کردن چی یه ؟ ئه وا ده لیم هه ندیک له زانایان ده فهرموون بۆ ئه وه یه که ئه و منداله رابیت و په راوه بیت بۆی هه تا بتوانیت نان بخوات ، (سبحان الله) له م بۆچونه سارد و سپره ، که ی ئه مه راسته له کاتیکا که مه لاشوو شیرین کردن دوا به دوا ی له دایک بوونیه تی و نان خواردن زیاتر له دوا ی دووهم سالی ده ست پی ده کات، یان که متر یا خود زیاتر ، به لکو حکمهت تی ی دا گه شبین بوونه به وه ی که ئه و منداله باوه ردار بیت، له بهر ئه وه ی خورما به ره می ئه و دره خته یه که بیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شوبه اندوویه تی به ئیمانداره وه ...) عمدة القارئ بشرح صحيح البخاري (۸۴/۲۱) .

بانگ دان به گوی ی مندالنه له دایک بووه که دا

هه موو نه وانه ی که باسی ئەم مهسه له یان کردووه یاخود شتیان نووسیوه زۆربه یان ده لئین بانگ دان به گوی ی مندالدا سوننه ته ، به لام له پاستی دا وانی یه چونکه هه موو ئەو فهرموودانه ی ده باره ی بانگ دان هاتوو هه رهه مووی لاوازه وه له کتیبی (احکام المولود) دا که نووسراوی هه ردوو قوتابی عیلم (سالم علی راشد الشبلی) و (محمد خلیفه محمد الرباح) له لاپه ره (۳۴-۳۹) دا به شیوه یه کی تیر و تهسه ل باسی ئەو فهرموودانه کراوه و لیکۆلینه وه یه کی باشی له سه ر کراوه ، منیش له بهر گرنگی باسه که به پیویستم زانی که بوئی نقل بکه م هه رچه نده دوور و درێژه :

ده باره ی بانگ دان به گوی ی مندالدا سی فهرمووده هاتوو ه:

یه که م : عن أبي رافع مولى رسول الله ﷺ قال : ((رأيت رسول الله ﷺ)
 أذن في أذن الحسن بن علي بالصلاة حين ولدته فاطمة رضي الله عنها)) .
 أخرجه أبوداود (۵۱۰۵) و الترمذي (۱۵۱۴ / ۴) و البيهقي في الكبرى (۳۰۰ / ۹) و
 الشعب (۳۸۹ / ۶ - ۳۹۰) ، و الطبراني في الكبير (۹۳۱ - ۲۵۷۸) و الدعاء له
 (۹۴۴ / ۲) ، و أحمد (۹ / ۶ - ۳۹۱ - ۳۹۲) ، و عبدالرزاق (۷۹۸۶) ، و الطيالسي
 (۹۷۰) و الحاكم (۱۷۹ / ۳) ، و البغوي في شرح السنة (۲۷۳ / ۱۱) . و قال الحاكم

صحيح الإسناد ولم يخرجاه . و تعقبه الذهبي فقال : قلت عاصم ضعيف)) . و قال الترمذي : هذا حديث حسن صحيح. كلهم من طريق سفيان الثوري عن عاصم بن عبيدالله عن عبيدالله بن أبي رافع عن أبيه به .

و أخرجه الطبراني في الكبير (٢٥٧٩، ٩٢٦) ، و أورده الهيثمي في مجمع الزوائد (٦٠١٤) من طريق حماد بن شعيب عن عاصم بن عبيدالله عن علي بن الحسين عن أبي رافع بزيادة ((أذن في أذن الحسن و الحسين ، و قال في اخره ((و أمرهم بذلك)) .

ففي هذا لإسناد حماد بن شعيب ، ضعفه ابن معين ، و قال البخاري منكر الحديث ، و في موضع اخر تركوا حديثه ، و قال الهيثمي في الجمع : (٦٠١٤) فيه حماد بن شعيب وهو ضعيف جدا . قلنا : و فيه أيضا عاصم بن عبيدالله وهو ضعيف وقد خالف حماد هذا سفيان الثوري سندا و متنا ، حيث رواه عن عاصم عن علي بن الحسين عن أبي رافع بإبدال عبيدالله بن أبي رافع بعلي بن الحسين و زاد لفظة (الحسين) و الأمر بالأذان ، و حماد هذا ممن لا يقبل حديثه إذا انفرد لما علمت من ضعفه كيف وقد خالف من هو أوثق منه و أصبغ و هو الثوري ، فعلى هذا يكون حديث حماد منكرا ، لضعفه أولا و لمخالفته الثقة ثانيا ، أما الطريق الأولى و هي طريق سفيان ففيها عاصم بن عبيدالله . قال ابن حجر في التقريب : ((ضعيف)) و ذكر في التهذيب (٤٢٥) أن شعبه قال : ((كان عاصم لو قيل له من بنى مسجد البصرة لقال فلان عن فلان عن النبي ﷺ أنه بناه)) . قال الذهبي في الميزان : (٣٥٤/٢) قال أبوزرعة و أبو حاتم : منكر الحديث و قال الدارقطني : يترك ، و هو مغفل ثم ساق له حديث أبي رافع أن رسول الله ﷺ أذن في أذن الحسن و الحسين)) ٥.١ .

فالحديث على هذا ضعيف لأن مداره على عاصم و قد عرفت حاله ، و قد ذكر ابن القيم في كتابه تحفة الودود (١٧) حديث أبي رافع ثم أورد حديثين أحدهما عن ابن عباس و الاخر عن الحسين بن علي و جعلهما شاهدين لحديث أبي رافع و بوب على هذا

بابا سمّا استجاب الاذان في أذن الصبي ، و ليس هذا بجيد منه لما ستعلم قريبا انشاءالله تعالى .

أما حديث ابن عباس _ دووهم _ فأخرجه البيهقي في شعب الإيمان (٦\٨٦٢٠) عن محمد بن يونس عن الحسن بن عمرو بن سيف السدوسي نا القاسم بن مطيب عن منصور بن صفيه عن أبي معبد عن ابن عباس . ((أن النبي أذن في أذن الحسن بن علي يوم ولد فأذن في أذنه اليمنى و أقام في أذنه اليسرى)) ثم قال البيهقي في إسناده ضعف .

قلنا : هو موضوع و علته الحسن بن عمرو هذا قال في التقريب ((متروك)) و قال ابن أبي حاتم في الجرح و التعديل (٢٦\٢\١) ترجمة رقم (١٠٩) ((سمعت أبي يقول رأيناه بالبرصة ولم نكتب عنه وهو متروك الحديث)) . وقال الذهبي في الميزان : ((كذبه ابن المديني ، و قال البخاري كذاب و قال الرازي متروك)) .

و كما هو معلوم من قواعد مصطلح الحديث : أن الحديث الضعيف لا يرتقي إلى الصحة أو الحسن إلا بمجيئه من طريق أخرى بشرط ألا يكون في هذا الطريق من يشتدّ ضعفه فضلا عن أن يكون فيه كذاب أو متروك فالحديث و الحالة هذه يبقى على ضعفه ولا يرتقي إلى رتبة الإحتجاج به فالذي تقتضيه الصناعة الحديثية أن حديث ابن عباس لا يصلح أن يكون شاهدا لحديث أبي رافع فيبقى على ضعفه و يكون حديث ابن عباس موضوعا .

و أما حديث الحسين بن علي _ سى يه _ فهو من رواية يحيى بن العلاء عن مروان بن سالم عن طلحة بن عبيدالله عن الحسين بن علي قال : قال رسول الله ﷺ : ((من ولد له مولود فأذن في أذنه اليمنى و أقام في أذنه اليسرى لم تضرّه أم الصبيان)) .

أخرجه البيهقي في شعب الإيمان (٦\٣٩٠) و ابن السني في عمل اليوم و الليل (ح - ٦٢٣) و أورده الهيثمي في مجمع الزوائد (٤\٥٩) ، و قال : رواه أبو يعلى و فيه مروان بن سالم الغفاري وهو متروك . قلنا وهو عنده برقم (٦٧٨٠) .

و قال محققه : إسناده تالف و يحيى بن العلاء متهم بالوضع ثم قال : ((كما يشهد له { أي حديث أبي رافع } حديث عبدالله بن عباس ذكره ابن القيم في تحفة الودود (ص ١٦) و أخرجه البيهقي في الشعب و به يتقوى حديث أبي رافع و لعله لذلك قال الترمذي . هذا حديث حسن صحيح أي لغيره والله أعلم ه.أ (١٥٢-١٥١\١٢) .
قلنا : وليس الأمر كما قال فحديث ابن عباس فيه كذاب ولا يصلح أن يكون شاهدا لحديث أبي رافع كما تقدم البيان والله أعلم .

وحديث الحسين بن علي هذا (موضوع) و فيه يحيى بن علاء و مروان بن سالم يضعان الحديث كما ذكر هذا الشيخ الألباني في سلسلة الضعيفة (٣٢١) و أورد حديث ابن عباس في الضعيفة تحت رقم (٦١٢١) و هذا هو الذي يقتضيه البحث العلمي الصحيح و يبقى حديث أبي رافع على ضعفه لأنه كما قال الحافظ ابن حجر في التلخيص (١٩٤\٤) : ((و مداره على عاصم بن عبيدالله وهو ضعيف)) . و قد أورد الشيخ الألباني رحمه الله حديث أبي رافع في صحيح سنن الترمذي تحت رقم (١٢٢٤) و صحيح سنن أبي داود (٤٢٥٨) و قال حديث حسن . و قال في الإرواء (٤٠١\٤) هذا حديث حسن إن شاء الله .

و قال الشيخ الألباني في سلسلة الضعيفة (٤٩٣\١) مضعفا هذا الحديث ((قد روى الترمذي بسند ضعيف عن أبي رافع قال رأيت رسول الله ﷺ أذن في أذن الحسين بن علي حين ولدته فاطمة بالصلاة)) .

و قال الترمذي حديث صحيح ((والعمل عليه)) ه.أ ثم قال الشيخ الألباني ((يمكن تقوية حديث أبي رافع بحديث ابن عباس { ثم ذكره } أخرجه البيهقي في الشعب . قلت _ أي الشيخ الألباني _ ((فلعل إسناده هذا خير من إسناده حديث الحسن) والصواب الحسين) بحيث يصلح أن يكون شاهدا لحديث أبي رافع والله أعلم . فإن كان

كذلك فهو شاهد للتأذين فإنه الذي ورد في حديث أبي رافع وأما الإقامة فهي غريبة والله أعلم)) .

ثم قال الشيخ الألباني في الإرواء (٤\١٠٤) : قلت وقد روى الحديث عن ابن عباس أيضا بسند ضعيف أوردته كشاهد لهذا الحديث عند الكلام على الحديث الاتي بعده في سلسلة الأحاديث الضعيفة رقم (٣٢١) و رجوت هناك أن يكون شاهدا لهذا والله أعلم .
ثم قال الشيخ في الضعيفة (طبع مكتبة المعارف) (١\٤٩٤) رقم : ٣٢١ ((و أقول الان وقد طبع الشعب إنه لا يصلح شاهدا لأن فيه كذابا و متروكا فعجبت من البيهقي ثم من ابن القيم (وكذلك شيخه ابن تيمية) كيف اقتصرنا على تضعيفه ، حتى كدت أن أجزم بصلاحيته للإستشهاد فرأيت من الواجب التنبيه على ذلك و تخريجه فيما يأتي (٦١٢١))) . ٥.أ .

بهشى سىّ يه م :

(نه و كارانهى كه پيوسته رۆژى جهوتهم جى به جى بكرىت)

- گويزه بانه (النسيكة أو العقيقة) .
- تاشينى سهرى منداللى له دايك بوو .
- ناوانانى .
- خه ته نه كردنى .

گوڙه بانه (النسيكة أو العقيقة)

ووشه ی گوڙه بانه له چی یه وه هاتووه ؟

(العقيقة) بهو شیوهی که فه تحه یه که له سهر پیتی (ع) دایه، ده گهر پیته وه بو ئه و ئاژه له ی که سهر ده برپیت بو مندالی تازه له دایک بوو . له گه ل ئه وه ی که جیاوازی هه یه ده رباره ی بنچینه و بنه مای ئه م ووشه یه ، (أبو عبید و الأصمعي) ووتویانه : ئه صلی ئه و ووشه یه بریتی یه له و قژه ی که له سهری مندالی تازه له دایک بوودا پرواوه کاتی که له ناو سکی دایکی دا بووه وه (زمخشری) یش و که سانی تر له ئه هلی عیلم ئه م بوچونه یان به لاوه په سه نده ، هه روه ها هه ندیکی تر ده لئین : ناوی (حه وتم) بهو ئاژه له ده لئین که سهر ده برپیت بو ئه و منداله له وکاته دا ، له بهر ئه وه ی له کاتی سهر برپینه که دا قژی ده تاشری وه ئیمام ئه حمه د ده فه رموویت : ئه م ووشه یه وه رگیراوه له دوولت کردن و برپین ، (ابن عبدالبر) و کومه لیک هه مان بوچونیان هه یه ، خطابی ده فه رموویت : (گوڙه بانه) ناوی ئه و حه یوانه یه که سهر ده برپیت له پای ئه و منداله ی که تازه له دایک بووه، وه بو یه ده وتریت (عقيقة) له بهر ئه وه ی شوینی دیاری کراوله ملی ئه و ئاژه له لئیده کریته وه وده برپیت .

(ابن فارس) دهفه رموویت : نهو حه یوانه ی که سه رده برییت و قژی نهو ساوایه ی که ده تاشرییت به هه ردو وکیان ده وترییت (گویزه بانه) ، هه ندیکی ترده لئین گویزه بانه به و شوینه ده وترییت که وولآخه که ی تی دا سه رده برییت .

حافظ ابن حجر دهفه رموویت : ((ده رباره ی نهوه ی که به و نازهل ده لئین گویزه بانه (عطاء) له (ئیین عه بباسه) وه به مه رفوعی هیئاویه تی : (بؤ کوپ دوو گویزه بانه ، بؤ کچ یه ک گویزه بانه) أخرجه البزار ، وقال لا نعلم بهذا اللفظ إلا بهذا الإسناد . ه . وقد ذكره البيهقي في السنن الكبرى (۳۰۱/۹) و وقع في عدة أحاديث ((عن الغلام شاتان و عن الجارية شاة) . (فتح الباري ، ص : ۷۲۶ ج ۹) .

هه روه ها (العق) له زمانه وانی دا : به مانای برین و پچراندن (قطع) دیت ، هه روه ک ده وترییت ده رباره ی نهو که سه ی که په یوه ندی ده برییت له گهل دایک و باوکی دا (أي قطع صلتهما) . وه نه م ناوه ش واته (گویزه بانه) هه موو سه برینیک ناگریته وه ، تهنه نهوه نه بییت که له دوا ی له دایک بوونی ساوا سه رده برییت ، وه نه مه بؤچونی زانای کوچ کردوو (محمد بن صالح العثیمین) هه ره حمه تی خوا ی لی بییت .

که واته (گویزه بانه) له شه رعدا : به و نازهل ده وترییت که بؤ ساوای له دایک بوو سه رده برییت وه کو سوپاس و ستایشیک بؤ خوا ی گه وره به مه به ست و نیازی عیبادهت و مه رجی تاییهت . (أنظر العين لا: ۶۲ ، قاموس المحيط لا: ۶۱۶ مادة (عقت) ، المنجد في اللغة لا: ۵۱۷ مادة (عق) ، فتح الباري جزء: ۹ ، لا: ۷۲۶) .

واجبیتی گویره بانه (وجوب العقیقه) :

گویره بانه زۆربهی زۆری زانایان فه توایان داوه به وهی که حوکمی ئه و کاره جیگیر بووه له شهرع داو دروستیتی هیچ گومانیکی تی دا نی یه ، له وانه (ئیبن عه بیاس و ئیبن عومه ر و عائیشه و شاره زایانی تابعین و پیشه واه و زانایانی شاران پهزا و په حمه تی خویان لی بیّت) وه کۆمه لیک فه رموده له و باره یه وه هاتوو له وانه :

۱. قال علیه الصلاة و السلام : ((مع الغلام عقیقه فاهریقوا عنه دما و أمیطوا عنه الأذی)) . صحیح . أخرجه البخاری (۵۴۷۲/۹ _ فتح) و أبوداود (۲۸۳۹) و الترمذی (۱۵۱۵) و ابن ماجه (۲۸۱۱/۲) و النسائی (۱۶۴/۷) و الدارمی (۸۱/۲) و أحمد (۱۸/۴ _ ۲۱۴ _ ۲۱۵) و غیرهم .

واته : هه مو مندالیک که له دایک ده بیّت گویره بانه ی له گه لدا یه جا خوینی بو بریژن (به سه ربیینی حه یوان) وه ئازار و نار په حه تی لی دوور بخه نه وه .

۲. هه روه ها فه رموده که ی (سه موره) که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و آله) ده فه رموویت : ((کل غلام رهین بعقیقه ... الحدیث)) رواه أبوداود (۲۸۳۸/۳) و الترمذی (۱۵۲۲/۱۰۱/۴) و النسائی (۱۶۶/۸) و ابن ماجه

(۳۱۶۵\۱۰۵۶\۲) و أحمد (۸_۷\۵) ، الإرواء (۱۱۶۵) و صحیح ابن ماجه (۲۵۶۳) .

واته : هه موو مندالیك كه له دایك ده بیئت بارمته یه هه تا ئه و گوێزه بانه ی بو نه کریت .

۳. وه فه رمووده كه ی (السیده عائشة) رضی الله عنها كه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمانی پی کردووین كه وا گوێزه بانه بکهین بو مندالی كور دوو شهك و بو مندالی كچ شهكك)) . رواه الترمذی (۱۵۴۹\۳۵\۳) و ابن ماجه (۳۱۶۳\۱۰۵۶\۲) ، الإرواء (۱۱۶۶) صحیح ابن ماجه (۲۵۶۲) .

بوچوونی زانیان :

ئیمامی شافعی ده فه رموویت : دوو كه س له بابته ی گوێزه بانه دا پوچوون یه كیكان ده لیت : ئه و كاره بیدعه یه ، وه ئه وه ی تریان ده لیت : واجبه ، ئه و كه سه ی كه ئیمامی شافعی باسی ده كات به وه ی كه ده لیت واجبه مه به سته ی پی ی ئیمام (اللیث بن سعد) ه له گه ل ئه وه ی كه ته نها ئه م پیشه وا به پریزه وا نافه رموویت به ته نها به لكو (حسن و داود) یش ده فه رموون واجبه ، وه ئه و كه سه ی كه ده لیت بیدعه یه ، مه به سته ی پی ی ئیمام ئه بو حه نیفه یه ، (ابن منذر) ده لیت : هاوه لانی ئه بو حه نیفه كه به ئه هلی ره ئی ناسراوون ئینكاری ئه وه ده كه ن كه گوێزه بانه سوننه ت بیئت ، به م بوچونه شیان پیچه وانه ی ئه و هه موو فه رمووده راست و دروسته ن كه باس كراوه .

به‌لگه‌ی ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه وهاوه‌لانی ئه‌و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که پرسبیاری لّی کرا ده‌رباره‌ی گوێزه‌بانه به له‌فزی (العقیقه) ئه‌ویش فه‌رمووی : ((لا یحب الله العقوق)) کانه کره‌ی اسم _ و قال : ((من ولد له ولد فأحب أن ينسك عنه فلینسک ، عن الغلام شاتان مکافتان و عن الجارية شاة)) . حسن . رواه مالک (۲۱۸۳/۲) و أبوداود (۲۸۴۲) و النسائي (۷۵/۳_ الکبری) ، و البیهقی (۳۰۰/۹) و الحاکم (۲۳۸/۴) و غیرهم و حسنه‌ی الإمام الألبانی فی الإرواء . واته : خوای گه‌وره ئه‌و ناوه‌ی پی‌خۆش نی یه (چونکه وهک ووتمان ووشه‌ی (العقیقه) له (عَقَّ) هوه هاتوو که به مانای ئازار و نارچه‌تی دیت (ئنجا فه‌رمووی : ((هر که سیک له ئیوه مندالیان بوو وه وویستی حه‌یوانی بۆ سه‌ربهرپیت ئه‌وا با بۆ مندالی کور دوو مه‌ر که له یه‌که‌وه نزیک بن وه بۆ مندالی کچ یه‌ک مه‌ر .

به‌لام ئه‌م فه‌رمووده‌یه به هیچ شیوه‌یه‌ک نابیتته به‌لگه بۆیان و هیچ کاریگه‌ری یه‌کی نی یه له گوێرینی حوکمی گوێزه‌بانه ، حافظ ابن حجر ده‌فه‌رموویت : ((ئه‌م فه‌رمووده‌یه ته‌نها ئه‌وه‌ی لّی وه‌رده‌گیرئ که باشتراویه له باتی ئه‌وه‌ی بوتریّ (عَقِيقَة) بوتریّ (نَسِیْکَة) هه‌روه‌ها (ابن ابی الدّم) رپوایه‌تی کردوو له هه‌ندی‌ک له هاوه‌لانه‌وه که فه‌رموویانه باشتراویه بوتریّ (نَسِیْکَة) هه‌روه‌ک چۆن باشتراویه بوتریّ (العشاء) له جیاتی (عَمَمَة) ، هه‌روه‌ها (محمد بن حسن) ده‌لّیت : گوێزه‌بانه حوکمه‌که‌ی له شه‌ردا نه‌ماوه و نه‌سخ بووته‌وه به به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌ی (نسخ الأضحی کل ذبح) أخرجه الدارالقطنی من حدیث علی و فی سنده ضعف .

واته : قوربانی کردن هموو سه ربینه کانی تری لابر دوو نه یهیشته . به لام ئەم
 فهرمووده یه لاوازه ههروهک حافظ ابن حجر دهفهرموویت . (فتح الباری ،
 جزء ۹ ، لا : ۷۲۸) . ههروهها ئەبی رافیع بۆمان دهگێریتتهوه که : ((لما
 ولدت فاطمة حسنا قالت : یارسول الله ألا أعق عن ابني بدم ؟ قال : لا ولكن
 احلقتی رأسه و تصدقتی بوزن شعره فضة ، ففعلت ، فلما ولدت حسینا فعلت
 مثل ذلك)) حسن . أخرجه ابن أبي شیبه (۴۸/۸) و أحمد (۳۹۰/۶ - ۳۹۲) و
 البیهقی فی الکبری (۲۹۹/۹) و الطبرانی فی الکبیر (۹۱۷ - ۹۱۸ - ۲۵۷۶ - ۲۵۷۷) ،
 و انظر الصحیحة (۴۵۷/۳) و قد حسنه الإمام الألبانی رحمه الله .

واته : ((کاتیک که (فاطمة) خوالی ی رازی بیته حهسه نی بوو، ووتی ئەی
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئەتوانم گوێزه بانه بۆ ئەم کورهم بکه م و حه یوانی بۆ
 سه ربیرم ؟ فهرمووی : نه خیر، به لام سه ری بتاشه و به قه د کیشی قره که ی
 زیو بکره و بیده به هه ژار ، (فاطمة) دهفهرموویت : منیش هه ر به و جوړهم
 کرد وه کاتیک که حوسه ی نیشم بوو هه ره مان شتم بۆ کرد .
 به هه مان شیوه ئەم پووداوه ش نابیتته به لگه بۆ ئەوانه ی که ده لێن گوێزه بانه
 سوننه ته .

حافظ ابن حجر له (فتح الباری ، جزء ۹ ، لا : ۷۳۷) دا دهفهرموویت :
 ((ماموستاکه م له شه رحی (سنن الترمذی) دا دهفهرموویت : ته فسیری ئەم
 فهرمووده یه به وه ده کریت که پیغه مبهری خوا (ﷺ) گوێزه بانه ی بۆ
 حه سه ن و حوسه ی ن کردبێ و پاشان (فاطمة) داوا ی ئیزنی لی کردوو به بۆ وه ی
 خویشی گوێزه بانه یان بۆ بکات ، هه ربۆیه نه یهیشته وه ، منیش ده لیم :

لەوانەیه ھۆی رینگری پیغەمبەر (ﷺ) لە (فاطمە) بۆ ئەنجامدانی گۆیزەبانە بۆ کۆرەکەى بۆ ئەو بەگەرپتەووە کە ئىمامى عەلى ئەو کاتە ھەژار بووبییت ، ھەربۆیە پینووماى کردوون بۆ جۆرێک لە خێر و سەدەقە کە لە حیوان سەربرپن ئاسان تر بوو ، وە پیغەمبەر (ﷺ) خۆى پاش ماوہیەک دەسەلاتى ھەبووبییت و گۆیزەبانەى بۆ کردبن ، ھەرودھا فەرموودەیک ھەبە کە ((کان یۆتى بالصیان فیرک علیھم و یحنگھم)) رواھ مسلم (۲۱۴۷) _ نووی (و أبوداود (۵۱۰۶) و أبوعوانہ (۲۰۲۱) و أحمد (۲۱۲/۶) و البغوي (۲۷۲/۱۱))

واتە : کاتیەک کە مندالیان لە دایک ببوویە دەیان ھینا بۆ پیغەمبەر (ﷺ) ، ئەویش دۆعای خێرى بۆ دەکردووە مەلاشووێ شیرین دەکرد . بەھەمان شیوہ ئەم فەرموودەییەش بەلگە نى یە لەسەر ئەوہى کە گۆیزەبانە سوننەتە ، لە بەرئەوہى ئەم فەرموودەییە بەلگەى تى دا نى یە کە ئەو مندالانە گۆیزەبانەیان بۆ نەکرانە لەبەرئەوہى باسى نەکردووە ، وە قاعدەییەکیش ھەبە دەلیت : ((نەبوونی زانیاری دەربارەى شتیەک مانای ئەو ناکە یەنێ کە ئەو شتە نى یە .)) ھەرودھا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) واجب نى یە لەسەرى گۆیزەبانە بۆ ئەو مندالانە بکات بەلکو واجبە کەس و کاری مندالە کە جى بەجى ی بکات ، خو ئاشکرایە کە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) سەرى ھیچ مندالیکی نەتاشیوہ ئەکرى بلین سەرتاشینی مندال دروست نى یە .

کەواتە پوون بوویووە کە ئەنجامدانی گۆیزەبانە واجبە و دەبییت کەس و کاری ئەو مندالە پى ی ھەستن ئەگەر توانایان ھەبوو ، وە پشینیەى ئەم

نوممه ته بهرده وام ههستاون به جی به جی کردنی ئەم حوکمه شه‌رعی یه و په‌یوه‌ست بوون پیوه‌ی ئەوه‌تا (یحیی الأنصاري) ده‌فه‌رموویت : ((گه‌شتم به زۆریک له پێشین و ژيام له ناویاندا ، هه‌رگیز وازیان له ئەنجامدانی گۆیزه‌بانه نه‌ده‌هینا و هه‌یوانیان بۆ مندالی کور و کچیان سه‌رده‌بهری)) .

ژماره‌ی ئەو هه‌یوانه‌ی بۆ کور و کچ سه‌رده‌بهری :

ئەوه‌ی که له فه‌رموده‌کاندا هاتوو ه‌بریتی یه له سه‌ره‌برینی دوو ئاژهل بۆ کور وه یه‌ک دانه بۆ کچ .

۱. عن يوسف بن ماهك أنهم دخلوا على حفصة بنت عبدالرحمن فسألوها عن العقيقة ؟ فأخبرتهم أن عائشة أخبرتها أن رسول الله (ﷺ) ((أمرهم عن الغلام شاتان مكافئتان و عن الجارية شاة)) . صحيح . أخرجه الترمذي (۱۵۱۳) و ابن ماجه (۳۱۶۳) و البيهقي (۳۰۱/۹) و غيرهم .

واته : پرسیاریان کرد له (حه‌فصه) خوا لای رازی بیته‌ده‌ریاره‌ی گۆیزه‌بانه ؟ ئەویش پێی راگه‌یاندن که عائیشه خوالی رازی بیته‌ه‌والی داوه‌تی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) : ((فه‌رمانی پێی کردووین که بۆ کور دوومه‌ری هاوچه‌شن و بۆ کچیش یه‌ک مه‌ر سه‌ره‌برن .))

۲. عن أم الكرز قالت سمعت رسول الله (ﷺ) يقول : ((عن الغلام شاتان و عن الجارية شاة لا يضركم ذكرانا كن أم إنانا)) صحيح . أخرجه أبو داود (۲۸۳۴_۴۸۳۵) و الترمذي (۱۵۱۶) و النسائي في الكبرى (۷۶/۳) و البيهقي (۳۰۱_۳۰۱/۹) و غيرهم .

واته : گویم له پیغه مبهری خوا بوو (ﷺ) ده یفه رموو : ((بۆ مندالی کوپ دوو مه پری هاوچه شن وه بۆ مندالی کچ یه ک مه پ وه ئه و نازده له ی که سه ری ده برن نیر بیت یا خود می بیت ئاسای یه و هیچی تی دا نی یه .))

ههروه ها پیغه مبهر (ﷺ) له فه رموده یه کدا ده فه رموویت : ((فأهريقوا عنه دما)) له م ریوایه ته دا به شیوه یه کی نادیار ده فه رموویت خوینیکی بۆ برژن ، به لام له چه ند فه رموده یه کی تر دا ئه و خوین پر شتنه دیاری کراوه و پوون کراوه ته وه ، به نمونه ش ئه و فه رمودانه ی که پی شتر باس مان کرد . ههروه ها پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ریوایه تیکی تر دا ده فه رموویت : ((مع الغلام عقیقته)) واته : هه موو مندالیک گو یزه بانه ی خو ی له گه لدایه ، هه ردوو پی شه وا (حه سه ن و قه تاده) تی گه یشتنیان بۆ ئه م ریوایه ته وه هایه که ته نها مندالی کوپ گو یزه بانه ی بۆ ده کریت و گو یزه بانه بۆ مندالی کچ ناکریت ، به لام بۆ چونی تی کرای زانایان پی چه وانه ی ئه و بۆ چونه یانه و ده فه رموون : گو یزه بانه بۆ کچیش ده کریت ، وه به لگه شیان ئه و هه موو فه رموده پوون و ئاشکریانه یه که باسی گو یزه بانه ده کات بۆ کچ .

ئه بو هوره یه به مه رفوعی ئه م فه رموده یه مان بۆ ده گپی رته وه له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) : ((إن اليهود تعق عن الغلام كبشا ولا تعق عن الجارية فعقوا عن الغلام شاتان مكافئتان و عن الجارية شاة)) رواه البزار (۲/۷۲\۱۲۳۳-۱- کشف) و البیهقی (۳۰۰\۹) من طرق عن أبي حفص سالم بن تميم عن أبيه عن عبدالرحمن الأعرج عن أبي هريرة مرفوعا .

واته : جوله که گويزه بانه بۆ مندالیان ده کهن به سه ربړینی به رانیك نه گهر
 کوږ بوو به لآم گويزه بانه بۆ کچ ناکه ن ، نه مچا فه رمووی : دهی ئیوه ش (
 واته موسولمانان) گويزه بانه بکه ن بۆ کوږ دوو به رانی هاوچه شن وه بۆ کچ
 به رانیك . وه نه م فه رموودانه به لگه ن بۆ تی کرای زانایان که ده فه رموون دوو
 حه یوان بۆ کوږ وه یه ک حه یوان بۆ کچ .

ده بینین کاتیك پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زانی که جوله که ته نها حه وتم بۆ کوږ
 ده کهن وه بۆ کچی ناکه ن وه کو موخاله فه یه ک بۆ جوله که فه رمانی دا له بری
 ناژهلک بۆ کوږ دوو ناژهل سه ربړن وه بۆ کچ حه یوانیك چونکه جوله که
 حه یوانیان بۆ کچ سه رنه ده بری ، نه مه ش گرنگی و بایه خی ئاینی ئیسلام
 ده رده خات به رامبه ر به ئافره تان ، که چی که سانی دل نه خو ش ده یانه وی ت
 تانه و ته شه ر له ئاینی ئیسلام بده ن به وهی که مافی ئافره تانی پیشیل
 کردووه به لآم له راستی دا جوله که و شوین که وتوانی جوله که مافی
 ئافره تانیا ن پیشیل کردووه و ئافره تانیا ن کردووه به یارییه ک به ده ستی
 خو یانه وه و ده یانه وی ت به نیازی پیس و گلاویان بیان که ن به میوه ی
 سه رمی زو ئاره زوو شه هوه تیا ن به وان پرکه نه وه .

به لآم ئیما می مالیک ده فه رمووی ت بۆ هه ردووکیا ن وه کو یه ک ، واته
 هه ریه که یان حه یوانیك ، وه به لگه شی نه و فه رمووده یه یه که " أن النبي عقی
 عن الحسن والحسين كبشا كبشا " . أخرجه أبو داود (۲۸۴۱) و ابن الجارود
 (۹۱۱ ، ۹۱۲) و الطبرانی فی الکبیر (۲۵۶۷ و ۱۱۸۵۶) و الطحاوی فی مشکل الاثار
 (۱۰۳۹) و غیرهم .

واته : پيغمبەرى خوا (ﷺ) بۆ ھەسەن و ھوسىنى كچەزاي يەكى بەرانىكى بۆ سەربىن ، وە ئەمەش نايىتە بەلگە چونكە لە پىوايەتتىكى تردا كە (عكرمه) لە (ابن عباس) ھەو پىوايەتى كىردووە دەفەرمووتت " كىشىن كىشىن " واتە دووبەران .

كەواتە ئەگەر مەزكۇر نەيتوانى لە مەزكۇر زىاتر بىكرىت يان دەستى نەكەوت ، ئەوا ھەر دروستە و گۆيزەبانەى پى دەكرىت ، بەلام ئەگەر كەسىك خاى گەرە مال و سامانى دابووئە و تواناى ھەبوو ئەوا دوو ھەيوانەكە چاكتەرە و باشترە و ئەو ھەش سوننەتە وە ئەمە بۆ چوونى زاناي پايە بەرز (محمد بن صالح العثيمين) يشە رەھمەتى خاى لىبىت .

ئايان بۆ گۆيزەبانە بىجگە لە مەرو بزن ئازەلى تىرىش دەبىت ؟

لە فەرموودەكاندا تەنھا ناوى مەر و بزن و بەران ھاتووە ئەمەش ماناي وايە كە تەنھا دوو جۆر دەبىت بۆ گۆيزەبانە وە ئەو ھەش ھەمان بۆچونى (ابن عباس و عائيشة و ئىمامى شافعى و احمد و اسحاق و ابى ثور ، ھەروەھا ابو شيخ الاصبهانية) يە .

ئەبى مولەيكە دەفەرمووتت : (نفس لعبدالرحمن بن أبى بكر غلام فقيل لعائشة يا أم المؤمنين عقي عنه جزورا ، فقالت : معاذ الله ، و لكن ماقال رسول الله : ((شاتان مكافتان)) حسن . أخرجه الطحاوي في ((المشكل)) (٤٥٧\١) و البيهقي (٣٠١\٩) و إسنادہ حسن كما قال الإمام الألباني في الإرواء .

واته : عبدالرحمن كورپى ئەبوبەكر مندالئىكيان بوو ، گويزەبانەيان بۆ كردوو به عائىشهيان ووت ئەى دايكى ئيمانداران ووشترى بۆ كردوو به گويزەبانە ، ئەويش فەرمووى : پەنا بە خوا ئەى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) نەيفەرمووہ : دوو مەپرى ھاوچەشن .

كۆمەلئىك له زانايان دەفەرموون كه پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموويت : " بۆ مندالى كورپ دوو مەپر وه بۆ كچ يەك دانە " واته : بههيج شيوەيەك دروست نيبه له غەيرى (مەپر و بزى) بەكار بهيئريت بۆ گويزەبانە وه ووشتر مانگا له بريان ناكريت به گويزەبانە .

هەروەها حافظ ابن حجر له (فتح ٩- ٧٤٠) دادەفەرموويت : به بۆچوونى من تەنھا مەپر و بزى دروسته ، له گەل ئەوہى زورئىك له زانايان دەلئىن غەيرى مەپر و بزى دروسته وهكو ووشتر مانگا ، بەلگەشيان ئەو فەرموودەيەيە كه (ئەنەس) بەمەرفوعى دەفەرموويت : (يعق عنه من الإبل والبقر والغنم) وهو عند الطبرانى و أبى الشيخ .

واته : گويزەبانەى بۆ دەكرئت له ووشتر مانگا و مەپر و بزى .

بەلام ئەم فەرموودەيە لاوازه هەروەك ئيمان ئەلبانى پەحمەتى خاى لئيبئت دەفەرموويت له الإرواء (٣٩٣/٤) دا .

كاتى سه رپرینی نازه له كه كه یه ؟

هه موو ئه و فه رموودانه ی كه هاتوو ه باسی ئه وه ده كه ن كه سه رپرینی
 كه یوانه كه ده بیټ كه وه ته م پۆژ بیټ هه روه كه له فه رمووده كه ی (سه مور ه)
 هه روه ها فه رمووده كه ی (عمرو بن شعیب عن ابیة عن جد ه) : (امر بتسمیة
 المولود یوم سابعه و وضع الأذى عنه والعق) حسن . اخرجه الترمذی (٢٨٣٢)
 وابن شیهه (٥٢/٨) و حسنه الإمام الالبانی رحمه الله فی صحیح سنن الترمذی
 (٣٧١/٢) برقم (٢٦٩) وهذا لفظ الترمذی .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمانی كرد به ناوانی مندال له پۆژی
 كه وه ته میدا و تاشینی سه ری و گو یزه بانه كردن بۆی

كه واته دروست نیه ئه نجامدانی گو یزه بانه له پیش كه وه ته م پۆژ ، یان
 دواخستنی چونكه ئه و كاته كاتیکی دیاری كراوه بۆ ئه و عیباده ته .

به لام ئه گه ر نه یتوانی له كه وه ته م پۆژدا ئه وا دروسته له هه ر كاتیکی تردا
 ئه نجامی بدات به بی ئه وه ی تابه تی بكات به پۆژیكه وه . وه كو چوارده هه م
 پۆژو بیست و یه كه م پۆژ ، چونكه ئه و فه رمووده یه ی كه ده لیت گوایه
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمووبیټی : (تذبح لسبع ولأربع عشرة ولإحدى و
 عشرين) .

واته : حه و ته م پوژو و چواردهیه م پوژو و بیست و یه که م پوژو دروسته سه برپینی حه یوانه که . ئەم فه رموده یه لاوازه و نابیتته به لگه .
 وهو من حدیث بريدة الأسلمي اخرجہ البیهقی (۹ / ۳۰۳) والطبرانی فی الصغیر (ص: ۲۶۷) فالحدیث ضعیف الاسناد کما قال الإمام الالبانی رحمہ اللہ فی الارواء (۴ / ۳۹۵).

به مهرج نه گیراوه نه و که سه ی که گویره بانه که دهکات حه یوانه که به دهستی

خوی سه برپیت :

پیغه مبهری خوا (وَسَّيْتُمْ) ده فه رموویت (یذبح) ئەم کرداره که سه برپینه بکه ر نادیاره ، ئەمهش ئەوهی لیوره ده گیری که مه رج نیه ئەو که سه ی که حه یوانه که سه رده برپیت ده بیت خاوه ن گویره بانه که بیت به لکو ده گونجی که سیکی تری شاره زا سه ری برپیت .

کی ده بیت هه ستیت به نه نجامدانی گویره بانه ؟

گویره بانه سوننه ت وایه باوک پیی هه ستیت ، به لام ئەگه ر باوکی نه مابوو ئایا خزمه نزیکه کانی بوی ده که ن یاخود دایکی ؟ لیرده دا ده لئین ئەگه ر ئەو منداله پیش له دایک بوونی باوکی وه فاتی کرد ، له و کاته دا دایکی لیپرسراویه تی وه رده گریت و له جیاتی باوکی منداله که ی هه لده ستیت به ئەنجام دانی گویره بانه بوی .

وه نه مه بۆچوونی شافیعی مه زه به کانه که ده لئین : گوێزه بانه حه قیکه له نهستوی نه و که سه دایه که هه لده سیته به به خێوکردنی منداله که له پووی خواردن و جل و بهرگ و جیگاوه ، ههروهها حهنبهلی مه زه به کان ده لئین : گوێزه بانه حه قیکه له نهستوی باوک دایه ، نه گهر مرد یان نهیتوانی نه واکه سیکی تر . وه نه و فهرمووده یه ی که باسی سه برپینی حه یوان دهکات له لایه ن پیغه مبهری خوا (ﷺ) بۆ حه سه ن و حوسین ، واته نه و هه ستاوه به کردنی گوێزه بانه که ، ئیمامی نه وه وی لیکنانه وه ی بۆ فهرمووده که به وه یه که ده فهرموویت : ده گونجی له و کاته دا ئیمامی عه لی هه ژار بوو بیته یاخود له و حه قه ی خۆی خۆش بوو بیته بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، یاخود (عق) به مانای فهرمان بیته ، واته فرمانی کردووه ، به سه ر برپینی دوو حه یوان بۆ هه ریه که له حه سه ن و حوسین خوا لیان رازی بیته ، یاخود نه و کاره ی پیغه مبهر (ﷺ) تایبه تی خۆیه تی ههروهک چۆن هه ستاوه به قوربانای کردن له باتی نه و که سانه ی که ناتوانن قوربانای بکه ن له ئومه ته که ی . (فصح الباری ، جزء ۹ ، ص : ۷۳۷) .

هه بوونی توانای له نه نجامدانی گوێزه بانه (القدره):

زانایانی شافیعی مه زه به به مه رجیان گرتووه نه و که سه ی که گوێزه بانه دهکات ده بیته توانای و ده سه لاتی هه بیته ، حهنبه لیه کان ده فهرموون : سوننه ت وایه باوک هه ستیته به و کاره با هه ژار و که م ده ستیش بیته ، وه قهرز دهکات نه گهر توانای دانه وه ی هه بوو ، ئیمامی نه حمه د ده فهرموویت :

(نهگەر پارهی نهبوو ههتا گوێزه بانهبکات ، دهتوانیته قهرز بکات ، وه داواکارم لهخوای گهوره جیگهی ئهوپارهیه پهبکاتهوه ، لهبهر ئهوهی ئهوه کهسه ههستاوه بهزیندوو کردنهوهی سوننهتیکی پیغهمبهری خوا (ﷺ) . بهلام ئهوهی که پوون و ئاشکرایه لهلای ههمووان ئهوهیه که ههموو عیبادهتیک که شهرع فرمانی پیکردوو ههبوونی تواناو دهسهلات تییدا رهچاو کراوه ، چونکه ئاینی ئیسلام ئاینی ئاسانی و ئاسودهی و خوشیه نهک قورس و نارهبهتی و زور لیکردن . کهواته کهسیکی ههژار که توانای نیه مهربه گوێزهبانهکه له کاتی خۆی دا بکات ؟ دهلین : نهگەر ئهوه کهسه ههژار بوو وه نهیتوانی گوێزهبانه بکات مهگەر ئهوهی که قهرز بکات ، لهم حالتهدا ئیمه پیی نالین برۆ قهرز بکه ، وه نهگەر نهتوانینهکهی بۆ ماوهیهکی کاتی بوو ، واته دهیتوانی پاش ماوهیهکه گوێزهبانه بکات ، وهکو ئهوه فرمانبهرهی که مووچه وهردهگریته : بۆ نمونه یهکی له فرمانبهرانه مندالیان دهبیته له ناوهراستی مانگدا ، بههۆی ئهوهی که مووچهکهی تهنها بهشی پۆژانهی ژیانی دهکات لهو کاتهدا پارهی ئهوتوی پیی نیه ، بهلام سهری مانگ مووچه وهردهگریته وپارهی پیی دهبیته ، لهم حالتهدا ئایا گوێزهبانهکه بهقهرز بکات یاخود چاوهڕی بکات تاسهری مانگ به پارهی خۆی بیکات ؟

شیخ عثمین پهحمتهی خوای لیبته دهفهرموویته : چاکتر وایه که چاوهڕی بکات تا سهری مانگ ، چونکه بهو جوهره چاکتره و حهقی کهس نایهته ملی ، چونکه مروق نازانیته لهماوهی نیوان لهدایک بوونی مندالی تاسهری مانگ

چى لى بەسەر دىت ، بۇ نمونە نەخۇش دەكەوئىت يان سەيارەكەى دەشكىت كە ئەمانە ھەمووى پارەى دەوئىت ، كەواتە باشتەر وايە كە قەرز نەكات ، چاوپەرى بگە و پەلەت نەبى .

ئايا رۆزى ھەوتەم ئەيەكەم رۆزى ئەدايك بوونى مندالەو ھەساب

دەكرىت؟

(يوم السابع) واتە ئەيەكەم رۆزى ئەدايك بوونى ھەوتەم رۆزى ؟ و ئەيا يەكەم رۆزى ئەدايك بوونى ھەسب دەكرىت ؟ ، (ابن عبد البر) دەفەر مووئىت : ئىمام مالىك پوختەى قسەى ئەو ھەيە كە ئەو ھەوت رۆزە دەست پى دەكات لە پۆزىك لەدوای ئەدايك بوونى ، بەلام ئەگەر ھاتوو پىش ھەلھاتنى بەرە بەيانى ئەو رۆزە لە داك بوو ئەو رۆزەى بۇ ھەسبە ، بەھەمان شىوہ (البوطى) ھەمان بۇ چوونى لە ئىمامى شافەئىيەو ھە نقل كەردوھ .

دروستە پىباو ياخود ئافرەت گۆيزەبانە بۇ خۇى بكات ؟

بەلى دروستە گۆيزەبانە بۇ خۇيان بگەن مادەم بە مندالى بۇى نەكراوہ . (ئەنەس) لە پىغەمبەرى خواوہ (ﷺ) دەفەر مووئىت : "عق عن نفسه بعدما بعث بالنبوة" حسن . اخرجہ الطحاوى في المشكل (۱/۴۶۱) و الطبرانى في الأوسط (۱/۵۲۹) . واتە : پىغەمبەر (ﷺ) گۆيزەبانەى بۇ خۇى كەرد لەدوای ئەو ھەى كە بوو بە پىغەمبەر (ﷺ) .

(رافعى) دەفەر مووئىت : ئەگەر مندال گەيشتە تەمەنى پىگەشتن (بلوغ) وە ئەو كەسەى كە گۆيزەبانەى بۇ نەكەردوھ ئىتر ناتوانئىت گۆيزەبانەى بۇ بكات

به لأم خوی ده توانیت گوئزه بانه بو خوی بکات، (ابن سیرین) ده فهرموویت:
 ئەگەر بزانه گوئزه بانم بو نه کراوه ئەوا خۆم بو خۆمی ده کهم ، وه (قفال)
 ئەم بو چوونهی به لاوه په سنده .

واتای ووشهی (مکافی) چیه ؟

عن ام كزر الكعبية قالت : سمعت رسول الله (ﷺ) يقول : عن الغلام شاتان
 مكافئتان ﴿مکافئاتان﴾ وعن الجارية شاة قال ابو داود : سمعت احمد قال :
 ﴿مکافئاتان﴾ مكافئتان ، مستوتيان او متقاربتان ﴿مقاربتان﴾ .

واته : گویم له پیغمبهری خوا بوو (ﷺ) دهیفرموو : بو مندالی تازه
 له دایک بوو ئەگەر کوپ بوو ئەوا دوومه پری هاوچه شن وه بو کچ یه ک مه پ ،
 ئەبو داود ده فهرموویت : گویم له ئیمامی ئەحمد بووده یفرموویت مه بهستی به
 (مکافئاتان) واته : له یه که وه نزیك بن ، هاوچه شن بن .

وه (داود بن قیس) ده فهرموویت " پرسیم له زهیدی کوپی ئەسلهم
 ده باره ی ووشهی (مکافئاتان) له فهرمووده که دا ، ئەویش فهرمووی واته
 له یه که وه نزیك بن .

ههروه ها شیخ (محمد بن صالح العثيمين) په حمه تی خوی لیبت ده فهرموویت:
 وه پیویسته ئەو دوومه ره ی که سه رده بریبت هاوچه شن بن له پروی ته من و
 قه باره و ویک چوون و قه له وی یه وه ، وه هه تا له یه که وه نزیك بن چاکتره .

وه (خطابی) ده فهرموویت : واته هاوتابن له ته مه ندا ، به لأم له هه موو ئەو
 بو چوونانه به هیترترو له پیش تر ئەو بو چوونه یه که (سعید بن منصور)

پړوايه تى كړدووه له فهرمووده كهى (ام كزر) له (عبدالله بن ابى زید) كه
 ئه مه دهقه كه يه تى : (شاتان مثلان) واته : دوو مه پرى هاوچه شن ، له
 پړوايه تى كى تر دا كه (طبران) هيناويه تى : "قيل : ما المكافئتان ؟ قال : المثلان".

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (اميطوا عنه الاذى) نارپه چه تى لى

دوور بخه نه وه :

ئبو داود پړوايه ت دهكات له (سعید بن ابى عربوة و ابن عون عن محمد
 سيرين) كه ده فهرموويت : ئه گهر مه به ستى به ووشهى (الاذى) تاشينى
 سه رى منداله كه نه بيت ئه وا نازانم ده بيت چى بيت ، (الاصمعى) بپريارى داوه
 به وهى كه ئه و نارپه چه تيه بريتيه له تاشينى سه رى هه روه ها (حه سن) يش
 هه مان بوچونى هه يه (كما اخرج ابو داود بسند صحيح عنه) ، هه روه ها دايكى
 ئيمانداران عايشه ده فهرموويت : "وامر ان يماط عن رؤوسهما الاذى" اخرج
 البيهقي في الكبرى (۸ / ۳۲۲) وفي الشعب (۸۶۳۸) واحمد في المسند (۶ / ۱۵۸ -
 ۲۵۱) وابن حبان (۷ / ۳۵۶) و الحاكم في المستدرک (۴ / ۲۳۷) وغيرهم .

واته : پيغه مبه رى خوا (ﷺ) فهرمانى كړد به وهى كه سه رى مندالى تازه له
 دايك بوو بتاشرىت و ئه و ئازار نارپه چه تيه لى دوور بخريته وه . به لام ئه م
 فهرمووده يه لاوازه و نابيت به به لگه هه روه ك ئيمامى ئه لبانى ده فهرموويت
 بپروانه الارواء (۴ / ۳۸۱) ، به لام مه رج نيه مه به ستى به لابردنى ئازارو
 نارپه چه تى ته نها لابردنى قزى منداله كه بيت ئه وه تا ئين عه بباس

ده فەرموویت : (ویماط عنه الاذی ویحلق رأسه) رواه الطبرانی فی الاوسط (۳۳۴/۱ - ۳۳۵).

واته: ئەو ناپەرحەتی و ئازارەیی لێ دور دەخریتهوه و سەری بۆ دەتاشری بەلام ئەم فەرموودەیهش قسەو باس لەسەر سەنەدەکی هەیه و یەکیک لە پراوی فەرموودەکه که (رواد بن الجراح) ه ضعیفه .
بەلام وەلامی راست و دروست ئەو هیه که (اماطة الاذی) بەتاشینی سەری مندالی تازە لە دایک بوو لێک بدریتهوه ، لەبەر ئەوەی هیچ کام لەم فەرموودانەیی سەرتاشین و لابردنی ئازارو ناپەرحەتی بەیه کهوه هیناوه صحیح نین وه پیغه مبهری خواش (ﷺ) که ده فەرموویت : " عن الغلام شاتان وعن الجارية شاة " که ئەمەیان تەفسیری (اهریقوا عنه دما) ، کهواته : تاشینی سەر تەفسیری (وامیطوا عنه الاذی) یه .

قال (مرتھن بعقیته) واته ئەو مندالە بارمتهیه هەتا

گوێزەبانەکی بۆ نەگری:

دەربارەیی ئەم بەشە لە فەرموودەکه زانایان جیاوازیهکی زۆریان هیه ، (خطابی) دەفەرموویت: زانایان بۆچوونی جیاوازیان هیه دەربارەیی تیگەیشن لەم بەشەیی فەرموودەکه وه باشتین بۆچوونیک که دەربارەیی ئەم مەسەلەیه هاتبی ، ئەو بۆچوونەیی ئیمامی ئەحمەدە که دەفەرموویت : بارمته واته لەکاتی شەفاعەت کردندا ئەو مندالە ناتوانی شەفاعەت بۆ دایک و باوکی بکات ، هەندیک لە زانایان دەفەرموون : واتای ئەو هیه که گوێزەبانە

پيويسته و ھەردەبىت بۆى بىكرىت و ھە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەومندالەى شوبھاندووه بە بارمتەيەك كە لە دەستى بارمتە گردايە و دەستى بەسەردا گرتووه ، واتە ئەومندالە بارمتەيە لەلای ئەو گۆيزەبانەيە ھەروەك چۆن بارمتەيەك لەلای بارمتە ھەلگرە و ئەمەش بەلگەيە لەسەر واجبىتى گۆيزەبانە .

تاشينى سەرى مندالى لەدايك بوو :

دەريارەى تاشينى سەرى مندال لەدواى لەدايك بوونى لە چەند فەرموودەيەكدا فەرمانى پيكراوھ :

۱- فەرموودەكەى (سمره): وفيه " ... ويخلق رأسه ... "

۲- فەرموودەكەى (علي): وفيه " ... يافاطمة احلقي رأسه ... "

۳- فەرموودەكەى (عمرو): وفيه " ... ووضع الأذى عنه "

كەواتە ھەموو ئەم فەرموودانە بەلگەيە لەسەر واجبىتى تاشينى سەرى مندال ، چوونكە بەشيۆھى فەرمان كردن ھاتووه لەلایەن پيغەمبەرى خواھ (ﷺ) و ھە دەبىت ئيمەش جيئەجىئى بكەين ، و ھە ھيچ جياوازيەك نىە لە نيوان مندالى كور و كچ دا لەبەر ئەوھى فەرمانەكە گشتى يە ، و ھە پيغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئىت : ((انما النساء شقائق الرجال)) صحيح. رواه الدارمي وغيره وانظر سلسلة الأحاديث الصحيحة.

واتە : ئاڤرەتان ھاوشيوھى پياوانن .

کاتی سه رتاشینه که :

پیغه مبهری خوا (ﷺ) بوی دیاری کردوین که تاشینی سه ری ئه و منداله ده بیت
 چه و ته م پوژی له دایک بوونی بیت وه که له فه رموده کانداهاتوو.

(قزع) چه رامه :

ده باره ی (قزع) چه ند فه رموده یه که هاتوو له وانه :
 عن ابن عمر رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم رأى صبيا حلق بعض
 رأسه و ترك بعضا فنهى عن ذلك و قال : (احلقوا كله أو اتركوه كله)
 صحيح . أخرجه أبو داود (٤١٩٥) ، و النسائي (١٣٠٨) و ابن حبان (٥٤٨٤) و
 البغوي في شرح السنة (٩٩١٢) .
 واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) مندالکی بینی که به شیک له سه ری تاشرابوو
 وه به شه که ی تری ده ستکاری نه کرا بوو ئه ویش نه می لیگردن له و کاره و
 فه رموی : ((یان هه موو قژی سه ری بۆ بتاشن یان ده ستکاری مه که ن)) .

کهواته دروست نیه تاشینی بهشیک له سهرونه تاشینی بهشه که ی تری ، بهه مان شیوه کورت کردنه وهی بهشیکی سهرو دهستکاری نه کردنی بهشه که ی تری وهک (حه فر) .

به خشینی زیو به قه ده رکیشی قژی له دوای تاشینی:

پیغه مبهری خوا (صلواته علیها) فه رمانی کرد به (فاطمة) ی کچی که به قه د وه زنی قژی حه سه ن زیو بکریت و بیکات به خیر. که ده فه رمویت: ((یا فاطمة احلқи رأسه و تصدقی بزنة شعره فضة ، قال : فوزناه فکان درهما أو بعض درهم)) . حسن . أخرجه الترمذی (۱۵۱۹) و أحمد (۳۹۰۱۶) و الطبرانی فی الکبیر (۳۰۱۳) و غیرهم .

واته: ئە ی فاطمة سهری منداله که تبتاشه و به قه د کیشی قژه که ی زیو بکړه و بیکه به خیر ، پاشان فاطمة فه رموی : منیش قژه تاشراوه که یم کیشا و بزائم که به قه د دره میک بوو یان چه ند دره میک . له وانه یه هه ندیک بلین تاشینی سهری مندال و کیشانی و کرینی زیو و به خشینی تاییه ته به یه کیکه وه که گویره بانه نه کات بو مندالی به لام ((فاطمة به رده وام له دوای ئە وه هه رکاتی مندالی ببویا یه سهری ده تاشی و به قه د وه زنی قژه که ی زیوی ده به خشنی به هه ژاران)).

أخرجه سعید بن منصور من مرسل أبي جعفر الباقر صحیحا.

بهیچ شیوهیهك بهخشینی ئالتون دروست نیه چونکه له فهرموودهکاندا
تهنها باسی زیو کراوه ، وه ئهوهش بۆچونی حافظ (ابن حجر) ه (۴ / ۱۴۸)

وه کاتی بهخشینی زیوهکه پۆژی ههوتهمه چونکه له فهرموودهکاندا باسی
تاشینی سهردهکات له ههوتهم پۆژدا ، وه ئهوهش ههمان بۆچوونی ئیمامی
ئهحمدهده وه لهبهرئوهی زیو ئیستا مامهلهی پی ناکری و سکهیهکی
پهسمی نیه له ولاتدا ههر بۆیه دروسته بهقهه کیشی قژی مندالهکه پارهی
ئهمرۆ بدهیت به ههژار .

دروست نیه بههیچ شیوهیهك خوینی نازهئهکه بدریت لهسهری

مندالهکه :

عن ابي بريدة انه قال : كنا في الجاهلية إذا ولد لأحدنا غلام ذبح شاة ولطخ
رأسه بدمها ، فلما جاء الله بالاسلام كنا نذبح شاة ونلحق رأسه و نلطنه
بزعفران " . صحيح اخرجه أبو داود (۲۸۴۳) والطحاوی (۱ / ۴۵۶ - ۴۶۰) والحاكم
(۴ / ۲۳۸) والبيهقي في الكبرى (۹ / ۳۰۲ - ۳۰۳) .

واته : ئیمه لهسهردهمی نهفامی و بیباوهپی دا ئهگهر کهسیک له ئیمه
مندالیککی کورپی ببوایه مهپیککی بۆسهه دهبرپی و خوینهکهی دهسووی
لهسهری مندالهکهوه ، بهلام کاتیک که خوای گهوره ئیسلامی بۆ ناردين و
نهفامی نهما ، ههلهستاین بهسهبرینی مهرو سهری مندالهکهمان دهتاشی

و له باتی نه وهی خوین بدهین له سهری منداله که ، زه عفهران مان ددها له سهری که بریتیه له بوئیکي خوش .

وه نه م فرموده یه نه وهی لی و ه رده گیری که سورکردنی سهری مندال به خوینی نه و حیوانه ی که سه ر ده بریت له کارو پیشه ی سه رده می نه فامیه و نه و کاره به هاتنی ئاینی ئیسلام ه لوه شاوه ته وه و نه ماوه ، وه لی دانی زه عفهران یان هر بوئیکي خوش له سهری منداله که کاریکي چاکه .

هروه ها له پریوایه تیکي تردها هاتوه که عائشه رضي الله عنها ده فهرموویت : " فامرهم النبي ان يجعلوا مكان الدم خلوقا " صحیح . اخرجه ابن حبان (۱۰۵۷) و عبدالرزاق (۷۹۶۳) و أبویعلی (۸ / ح ۴۵۲۱) و البزار (۱۲۳۹ - زوائد) و غیرهم .

واته : پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه و آله) فه رمانی پی کردین که له جیاتی خوین بوئی خوشی بدهین له سهری مندالی تازه له دایک بوو . هروه ها (مهنا بن یحیی الشامی) ده فهرموویت : له لای نه بوعه بدوللا (نه حمه دی کوری حه نبل) بووم باسی فه رمووده که ی (یه زیدی کوری عه بدول موزنیم له باوکییه وه) بو کرد که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه و آله) ده فهرموویت : " یعق عن الغلام ولا یمس رأسه بدم " حسن . اخرجه ابن ماجه (۳۱۶۶) والطحاوي (۱ / ۴۶۰) انظر سلسلة الاحادیث الصحیحة (۲۴۵۲) .

واته : گوئزه بانه بو مندال ده کریت و به هیچ شیوه یه ک خوین نزیکي سهری ناخریته وه . ئیمامی نه حمه دیش فه رموی : چهند فه رمووده یه کی ته واوه و ریك و پیکه .

یهك له دواى یهك نه نجامدانی کارهکان (الترتیب) :

پیغهمبهری خوا (ﷺ) که دهفهرموویت : " یذبح و یحلق و یسمی " واته
 حه یوانه که سهرده برپیت و سهری مندال ده تاشریت و ناوی لیدهنریت هه ندیک
 له زانایان پیتی (و) واویان کردووه به به لگه له سهر ئه وهی که مهرج نیه ئه و
 کارانه یه که له دوا یه که بکریت ، بی پیش و دوا خستن .

به لام له ریوایه ته که ی ئه بی شه یخ له فه رمووده که ی (سه موره) هاتووه که " **یذبح یوم سابعه ثم یحلق** " واته : حه وته م پوژ ئه و حه یوانه سهر ده برپیت و
 پاشان سهری منداله که ده تاشریت .

و ابن جریج ده فه رموویت : (یه که م جار حه یوانه که سهرده برپیت پاشان سهری
 منداله که ده تاشریت) اخرجه عبد الرزاق ، وه بوچونیکی (عطاء) ی باس
 کردووه که پیچه وانه ی ئه و ته رتیبه یه . (بغوی) له "التهدیب" دا
 ده فه رموویت : سوننه ت وایه که حه یوانه که سهر برپیت ئنجا سهری منداله که
 بتاشری ، وه ئیمامی نه وه وی له (شرح المهدب) دا ئه و بوچونیه ی هه لباردووه و
 به راستی داناوه .

چهند حوکمیکی تاییه ت به گویره بانه :

یه که م : پیویسته ئه و حه یوانه ی بو گویره بانه که به کاردیت (مه پ بیت یان
 بزن یا خود به ران) .

دووهم : ده بیت ئه و ئاژده له ساغ و بی عه یب بیت ، وه عه یبیش جووری هه یه
 له وانه : کویری دیارو ئاشکرا ، نه خووشی و شه لی و لاوازی زور هتد .

سیه م : سورکردنه وه و لینانی گۆشته که چاکتره و باشته وه که له وهی هه ر
 به کالی دابهش بکریت به سهر خه لکی دا .

(قسطلايى) دەفەر موویت : سوننەت وایە گوشتى حەيوانەكە ئامادە بکریت و لى بنریت وەكو هەموو ئەو بۆنانەى كە چىشت و گوشتى تيا لیدە نریت و خەلكى بۆ بانگ دەکریت . (عبدالملك الميمونى) دەفەر موویت : پرسیم لە ئیمام ئەحمەد گوشتى ئەو حەيوانە لى دەنریت ؟ فەر مووی : بەلى . هەرودەها ئەو هەمان بۆچونى (عطاء) ە .

چوارەم : دروست نیه كۆبوونە وەى دووكەس يان زیاتر لە كرىنى ئازە لىكدا بۆ گوێزە بانە ، هەرودەها دروست نیه سەربىنى حەيوانىك وەكو گوێزە بانە بۆ دوو مندال يان زیاتر بەلكو هەر مندالە و بەشە حەيوانى خۆى بۆ سەردە بىت بە تەنها ، لەبەر ئەوەى بەلگە يەكمان نیه هەتا بلىن دروستە ، وە هەموو عىبادەتىك لە چۆنەتى و چەندىتى دا دەبىت بوەستىن و لە خۆمانە وە هیچ نەكەين ، هەتا بەلگەمان بە دەستە وە نەبىت لە قورئان و سوننەت و ووتەى پىشىن .

پىنجەم : دەبىت گوێزە بانەكە سەربىنى حەيوان بىت ، نەك نرخی حەيوانەكە بکریت بەخىر واتە پارەدان دروست نیه ، لەبەر ئەوەى سەربىنى حەيوانەكە لە شەرعدا مەبەستە ، وە گوێزە بانەش (سەربىن) خۆى بۆخۆى عىبادەتە و لە قورئاندا لەگەل نوێژدا باس كراوە ، وەك خواى گورە دەفەر موویت (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخِرَ الْكُوْثِرَ) : (۲) ، هەرودەها سوننەتى پىغەمبەر (ﷺ) برىتیه لە سەربىنى حەيوانەكە ، وە دروست نیه لە سوننەت و كردارى پىغەمبەر (ﷺ) لابدەين .

شەشەم: سوننەت وایە ئیسقانی ئەو حەیانە ی که سەر دە بربیت نە شکینریت بە لکو له شوینی جومگە کان لیک جیا بکریته وه و گوشتە که ی لئ دابمالریت . وه ههروهها ئیمام ئەحمەدیش فەتوای بە وه داوه ، بە هەمان شێوه (عطاء و جابر و عائشە رضي الله عنهم ، وه ئیمامی شافعیش رەحمەتی خوای لئ بیت .

هەوتەم: هیچ فەرموودە یه کی صەحیح نیه که بلایت پێویستە قاچی حەیانە که بربیت بۆ لای مامانە که و بدریت به و .

ناونانی مندال :

پێویستە مندالی تازە له دایک بوو ناویکی لئ بنریت وه کو گوێرپایه لی کردن بۆ فەرمانی پێغه مبهری خوا (ﷺ) که له چهندهها فەرمووده دا هاتوو ه ، وه سوونەت وایه له پوژی حەوتەمی له دایک بوونی دا ناو بنریت .

۱- حدیث عمرو بن شعیب عن ابیه عن جدّه وفیه : " امر بتسمية المولود يوم سابعه..... "

۲- قوله (ﷺ) : وفیه " ... ویسمى فیه "

هەندیک له زانایان دە فەرموون دروستە ناونانی مندال پێش ئەوه ی بگاتە پوژی حەوتەمی وه بە لگەشیان :

فەرمودەكەى (ابى موسى الاشعرى) يە : وفيه " ولدلي غلام فاتيت به النبي
 (ﷺ) فسماه ابراهيم "

كەواتە دەبىت لەدواى لەدايك بوونى مندالەكە حەوتەم رۆژ ناوبىنرى ئەگەر
 ھاتوو ناويان بۆ نەدۆزىيەو ، بەلام ئەگەرھاتوو پيشتر ناويان بۆ دانابوو ئەوا
 دەتوانن ھەر كە لەدايك بوو ناوى بنين بەلگەشمان ئەو فەرمودەيەيە كە "
 ان النبي دخل ذات يوم علي اهله فقال: ولدلي الليلة ولد سميتہ ابراهيم"
 اخرجه مسلم (۲۳۱۵).

واتە : رۆژيک پيغەمبەرى خوا (ﷺ) چووە لای يەكيك لە خيزانەكانى و
 فەرمووى : ئەم شەو خواى گەورە منداليكى پى بەخشيم ناوم نا ئىبراھيم .

خۆشەويست ترين ناو لەلای خواى گەورە:

عن جابر قال : " ولد لرجل منا غلام فسماه القاسم ، فقلنا لا نكنيك ابا
 القاسم ولا كرامة . فاخبر النبي صلى الله عليه وسلم فقال : سم ابنك
 عبدالرحمن" اخرجه البخارى (۱۰/۵۷۰-۵۷۱-فتح) ومسلم (۱۴/۳۶۳ - نووى)
 وغيرهم .

جابر رضي الله عنه دەفەرموويت : (پياويك لە ئيمە واتە لە ئەنصار)
 منداليان بوو ناوى نا قاسم ، دەفەررموويت : ئيمەش پيمان ووت بانگت
 ناكەين بە باوكى قاسم ، وە ئەم ھەوالە گەيشتەو بە پيغەمبەر (ﷺ)
 ئەويش فەرمووى بە پياوھەكە : مندالەكەت ناوبىنرى عبدالرحمن .

ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت : " ان احب الاسماء الى الله عبد الله و عبد الرحمن " صحیح . اخرجه مسلم (۱۴ / ۲۱۳۲ - نووی) و ابو داود (۴۹۲۸) و غیرهم .

واته : خوْشه‌ویست‌رین ناو له لای خوای گه‌وره بریتیه له عبدالله و عبدالرحمن .

(قرطبی) ده‌فه‌رموویت : هه‌موو ناویک ئه‌گه‌ر وه‌کو ئه‌و دوو ناوه و ابیت ئه‌و فه‌رمووده‌یه ده‌یگریته‌وه ، به‌نموونه‌ی (عبدالرحیم ، عبدالملک و عبدالصمد) هه‌روه‌ها بویه خوْشه‌ویست‌رین ناوه به‌لای خوای گه‌وره‌وه چونکه ده‌لاله‌ت ده‌کات له دوو پله‌و ئاست که‌په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌خوای گه‌وره‌و مرۆقه‌وه که بریتیه له پله‌ی په‌رستن و سیفاتی جوان به‌نیسبه‌ت خوای گه‌وره‌وه ، وه به‌ندایه‌تی و زه‌لیلی و ملکه‌چی به‌نیسبه‌ت مرۆقه‌وه ، وه هه‌ندیک له زانیان ده‌فه‌رموون : ناوه‌یسانی ئه‌و دوو ناوه له فه‌رمووده‌که‌دا به‌ته‌نها ، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌له قورئاندا ووشه‌ی(عه‌بد) نه‌دراوه‌ته پال ناوه‌کانی خوای گه‌وره جگه‌له‌و دوو ناوه نه‌بیته ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ

يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ الجن : ١٩

وه ده‌فه‌رموویت : ﴿ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا ﴿٦٣﴾ الفرقان : ٦٣

وه هه‌روه‌ها : ﴿ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ ﴿١١٠﴾ الإسراء : ١١٠

دروست نیه بووتریت (باوکی قاسم) (ابو القاسم):

عن أبي هريرة يقول: قال أبو القاسم (رضي الله عنه): ((سموا باسمي ولا تكتنوا بكيتي)). أخرجه البخاري (١٠/٥٧١-فتح) ومسلم (٤/٣٥٩-نووي) وغيرهم
 واته دروسته ناوتان وهكو ناوی من وابیت به لأم با نازناوه كانتان وهكو نازناوی من نه بیٔ ، واته دروسته مندال ناو بنریت محمد به لأم دروست نیه به باوکی بوتریت (باوکی قاسم) .

ئیمامی نه وهوی ده فهرمویت: ((زانایان بۆچونی جیاوازیان هه یه ده ریاره ی نازناوی (باوکی قاسم) وه بوون به سی مه زهه ب ، یه که م: دروست نیه به هیچ شیوه یه ک بوتریت (باوکی قاسم) بۆ که سیك که ناوی محمد بیٔ یان غه یری محمد ، وه ئه وه بۆچونی ئیمامی شافیعی یه وه ره ها داودی ظاهریش .

دووه م: دروسته بۆ هه موو که س به لگه شیان ئه وه یه که قه ده غه کردنی نازناوی (باوکی قاسم) تاییهت بووه به سه رده می پیغه مبه ره وه (رضي الله عنه) .

سیه م : دروسته بۆ که سیك که ناوی محمد نه بیٔ به لأم بۆ محمد ناو دروست نییه .

هه ندیک له زانایان به وپه ری ئینکارییه وه ده فهرموون: دروست نییه هیچ که سیك ناوی خو ی بنیت قاسم بۆ ئه وه ی به باوکی نه وتریت (باوکی قاسم) .

(طبری) ده لیت: بۆچونیک تریش هه یه که چواره مه: ئه ویش ئه وه یه که دروست نییه به هیچ شیوه یه ک ناوی مندال بنریت محمد و بانگیش بکریت (باوکی قاسم) .

وہ بۆچونئیکی ترهه یه که پینجه مه : ئه ویش ئه وه یه که : قه ده غه کردنی ناونان به محمد و نازناو به (باوکی قاسم) تاییهت بووه به و کاته ی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ژیاندا بووه ، به لآم له دوای وه فاتی ئه و ئه گهر ئه و که سه ناوی محمد بوو یان ئه حمد دروست نیه پیی بووتری (باوکی قاسم) به لآم ئه گهر ناوی تری هه بوو ئه و ا ده روسته .

حافظ ابن حجر ده فه رموویت : ئه و بۆچونه ی ئاخر له هه موویان په سه ند تره و چاکتره ، وه شیخ ئه بو محه ممه دین ئه بی جه مره ده فه رموویت : باشتر وایه مروؤ بۆچوونی یه که م هه لبژیرییت که ده لی دروست نیه بوتری (باوکی قاسم) بۆ که سیك ناوی محمد بیّت یان نا ، چونکه ئه وه یان بۆ مروؤ دلنیا تره و زیاتر ریزو حورمه تی تیدایه بۆ نازوناوی پیغه مبهر (ﷺ) که بریتی یه له (باوکی قاسم) . (فتح الباری ، جزء ۱۰ ، ص : ۷۰۳ - ۷۰۴) .

ناوی دل ته نگ و ناخوش :

عن ابن المسب عن ابیه ان اباه جاء الی النبی صلی الله علیه وسلم فقال : ما اسمک ؟ قال : حزن ، قال : انت سهل ، قال : لا اغیراسما سمانیه ابی ، قال ابن المسیب : ما زالت المحزونة فینا بعد " اخرجه البخاری (۹/ ۶۱۹۰ - فتح) .
واته : رۆژیک باپیره ی (سعید بن المسیب) چوو بۆلای پیغه مبهری خوا (ﷺ) پرسیاری لی کرد ناوت چیه ؟ ئه ویش ووتی : ناوم (حزن) ه واته خه ماوی یان خه م ، پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموی : تو ناوت دلشاده ، باپیریشی ووتی : من ناویک ناگورم که باوکم ئه و ناوه ی ناوم ، ئیبن موسه ییبه ده فه رموویت :

باپیرم ئه و ناوه ی پیغه مبهری (ﷺ) هه لئه بژاردوو نه یویست هه ر بویه هه تا له ناوماندا ما بوو هه همیشه دل تهنگ و خه ماوی بوو ، چونکه ناوه که ی خه فه تاوی ناخۆش بوو .

گۆرینی ناویک بو ناویکی خۆشتر :

عن أبي هريرة أن زينب كان إسمها برّة فقيل : تزكي نفسها فسمّاها رسول الله صلى الله عليه وسلم زينب . أخرجه البخاري (۶۱۹۲/۹) .

ئه بوهوره یره ده فه رموویت : زهینه ب که (ژنی پیغه مبهری خوایه (ﷺ) ناوی (برّه) بوو ، خه لکی ده یان ووت پا کانه بو خۆی ده کات (واته به باش ناوی خۆی ده یینی) و له خۆی پازییه ، چونکه ئه و ناوه واتای (چاکه خواز) ده گریته وه .

(طبری) ده فه رموویت : دروست نییه ناو نان به ناویک که ماناکه ی ناخۆش بیته یان خراپ ، هه روه ها ناویک که پا کانه ی تیدا بیته هه روه ها ناویک واتاکه ی جوین دان بیته .

ئه بو داود ده فه رموویت : پیغه مبهری خوا (ﷺ) زۆریک له و ناوه ناخۆشانه ی گۆریوه که گوپی لی بووه له وانه (عاص) سه ریچی کار (عتلة) نویل ، (غراب) قه له رهش ، (شهاب) بلێسه ی ناگر (حرب) جهنگ ، وه چه نده ها ناوی تر .

ناونان به ناوی پیغه مبه رانه وه (علیهم السلام) :

عن المغيرة بن شعبة قال : لما قدمت نجران سألوني فقالوا : انکم تقرؤون (یاخت هارون) و موسى قبل عيسى بكذا و كذا فلما قدمت من على رسول الله صلى الله عليه وسلم سألته عن ذلك فقال : "انهم كانوا يسمون بانبياءهم و الصالحين قبلهم" اخرجه مسلم (۵/۲۱۳۵ - نووی) .

(موغیره) ده فهرموویت : کاتی که چووم بۆ ناوچه ی (نهجران) (خه لکه که ی

گاورن) لییان پرسیم : ئیوه له قورئانه که تاندا ئه م ئایه ته ده خویننه وه :

يَتَّخِذَ هَرُونَ ﴿۲۸﴾ مريم:

واته : ئه ی خوشکه که ی هارون (علیه السلام) که مه به سستی مه ریه می دایکی عیسیایه (علیه السلام) ، خۆ (موسی علیه السلام) که براهی ناوی هارونه (علیه السلام) له پیش عیسادا ژیاون (علیهم السلام) به ئه وه نده و ئه وه نده سال ئیتر چۆن به دایکی عیسا ده ئین خوشکی هارون . ئنجا (موغیره) فهرمووی : کاتی گه شتمه مه دینه و چووم بۆ لای پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و پرسیاره م لی کرد ئه ویش فهرمووی : "خه لکانی پیش ئیمه ناوی منداله کانیان ده نا به ناوی پیغه مبه ران و پیاو چاکانی پیش خویان" .

(ابن بطال) ده فهرموویت : له م فهرموودانه وه ئه وه وهرده گیری که دروسته

ناوانی مندال به ناوی پیغه مبه رانه وه (علیهم السلام) ، وه سه عیدی کوری

موسه ییبه ده فهرموویت : "احب الاسماء الى الله اسماء الانبياء" واته :

خۆشه ویست ترین ناو له لای خوی گه وره ناوی پیغه مبه رانه (علیهم السلام).

**كەسپك ھاوئەكەى بانگ بىكات بە ناوى خۇيەو بە لام
يەك ووئە ئە ناوئەكەى كەم بىكاتەو بە و مەرچەى نە چىتە بابى
ناو و ناتۆرەو :**

قال ابو حازم : "عن ابي هريرة قال قال لي النبي : يا ابا هرّ .

ئەبو ھورەيرە رەزى خىۋاى لىبىت دەفەر موۋىت : پىغەمبەر (ﷺ) بانگى
كردم و ووتى : يا ابا هر (صحيح البخارى - كتاب الادب - باب من دعا صاحبه
فانقص من اسمه حرفا) .

عن أبو سلمة بن عبد الرحمن، ((أن عائشة زوج النبي قالت :
قال رسول (ﷺ) : (يا عائش هذا جبريل يقرئك السلام). فقلت: وعليه السلام ورحمة
الله، قالت : وهو يرى ما لا نرى) .

عائىشەى خىزانى پىغەمبەر (ﷺ) دەفەر موۋىت : جارىك پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) پىى ووتم : ئەى (عائىش) ئەو جبرىلە و سەلامت لى دەكات ، منىش
ووتم : وعليه السلام ورحمة الله : ئەوئەى كە تۆ دەيىنى ئىمە نايىنين .
(صحيح البخارى : ۶۲۰۱ ، مسلم : ۲۴۴۷) .

ناخوشترين ناو لای خواي گه وره :

عن ابی هريرة قال: قال رسول الله (ﷺ): أخنى الأسماء يوم القيامة عند الله رجل تسمى ملك الأملاك ((أخرجه البخاري (٩/٦٢٠٥-فتح)

واته: ناخوشترين ناو له لای خواي گه وره له پوژی دوايدا ناوی که سیکه که بریتیه له (ملك الأملاك) واته خاوه نی هه موو پادشاو مولکه کان.

وهه روهها ووشه ی (أخنى) به (أخنع) یش هاتووه (كما وقع عن المستلمي) که به واتای زهلیل دیّت به هه مان شیوه (الحمیدی) که مامۆستای بوخاریه دهفه رموویت : واته زهلیل ترین ناو له لای خواي گه وره ئه و ناوه یه ، عیاض دهفه رموویت ئه و ناوه بچوکتین ناو و پيسواترین ناوه له لای خواي گه وره وه ووشه ی "تسمى" واته: ئه و کهسه ئه و ناوه له خوئی بنی یاخود پیی رازی بیّت که پیی ووترا .

سوفیان دهفه رموویت : به وینه ی (ملك الاملاك) "شاهان شاه" وه به وه لیکی داوه ته وه ، که واته ئاگاداربه ئه و ناوه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) به ناشیرین ناوی بردووه و به خراپه باسیان دهکات به ته نها ئه و ناوه ناگریته وه ، به لکو هه موو ناویک که ئه و واتایه ی هه بیّت ئیتر به هه ر زوبانیك بیّت ، وه کو (خالق الخلق) ، (احکم الحاکمین) ، (سلطان السلاطین) ، (امیر الامراء) هه روهها ووتراوه به هه مان شیوه دروست نیه بوتری (په حمان ، قدوس، جبار) وه جیاوازی هه یه ده رباره ی (حاکم الحاکمین) دا وه به هیچ شیوه یه که ئه و ناوانه دروست نیه با ئه و کهسه مه به سته پیی ته نها شوینیک بیّت وه که (ملك الاملاك) مه به سته وایی که ته نها ناوچه یه کی دیاری کراو ده لیّت .

نُه و ناوانه‌ی دروسته مروّقی موسوئمان له مندال بنیّت :

عن جابر بن عبد الله قال : " اراد النبي أن ينهى عن ان يسمي بيعلي و بركة و بافلح و بيسار و بنافع و بخو ذلك ، ثم رايتة سكت بعد عندها ، فلم يقل شيئا ثم قبض رسول الله (ﷺ) ولم ينه عن ذلك ثم اراد عمر ان ينهى عن ذلك ثم تركة " (۲۱۳۸ - شرح صحيح مسلم للنووي) .

جابر ده‌فه‌رموویّت : " پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ویستی که قه‌ده‌غه‌مان لی بکات له وهی که مندالانمان ناو بنیّین به‌م ناوانه (یعلی) بلّند ، (برکة) و (افلح) پزگار یان سه‌رکه‌وت ، (یسار) واته که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند ، (نافع) سو‌دمه‌ند ، به‌لام پاشان بینیم که بی‌ده‌نگ بوو له ئاستی ئەو ناوانه و هیچی نه‌ووت هه‌تا وه‌فاتی کرد ، پاشان (عومه‌ر) خوا لیی پازی بیّت و ویستی که قه‌ده‌غه‌ی بکات ناوانان به‌و ناوانه ، به‌لام ئەویش وازی له و کاره هینا و جی به‌جیی نه‌کرد .

که‌واته پیویسته موسلمان ناویکی خووش له مندالی خووی بنی نه‌ک ناوی بیّت که به‌هوییه‌وه خه‌لکی گالته‌ی پی بکات و نارپه‌ه‌تی بکات ، له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌گونجی باوک ناویکی به‌لاوه خووش بیّت به‌لام له داها‌توودا ئەو منداله به‌هوییه‌وه توشی نارپه‌ه‌تی بیّت ، وه ئاشکرایه ئازاردانی موسلمان ه‌رامه که‌واته با ناویکی خووش که له لای خوا‌ی‌گه‌وره خووشه هه‌لبژی‌ریّت بو‌مندالی هه‌روه‌ها دروست نیه ناوانان به ناویک که به‌ندایه‌تی له خو‌بگریّت بو‌غه‌یری خوا وه‌ک (عبد الرسول ، عبد الحسین ، عبد العلي ، عبد الکعبة) ، وه ئیین

حەزم كۆرایی زانايانى نقل کردووہ لەسەر حەرامى ئەو جۆرە ناوانە تەنھا (عبدال مطلب) نەبیت لەبەر ئەوەی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر موویت : " انا النبي لا كذب انا ابن عبدالمطلب "

بەلام ئەم فەرموودەیه بەلگە نیه لەسەر ئەوەی كە ئەو ناوہ دروستە ، لەبەر ئەوەی فەرموودەكە تەنھا باسى پووداو و ھەوالە نەك ئەمر و نەھى ، پێغەمبەر (ﷺ) باسى باپیری دەكات ، واتە باسى ناویك دەكات كە پۆیشتووہ و خاوەنەكەى نەماوہ و مردووہ ، كەواتە بەھیچ شیوہیەك دروست نیه كەس ناوی مندالی بنیت (عبدال مطلب) ، بەلكو ئەوەی پۆیستە مرۆف ناوی ئاسان و سادە و خۆش كە خەلكى بەرگویی كەوتووہ و واتای زانراوہ ھەلبژیری بەومەرجەى كە لە شەرعدا قەدەغە نەكرابى وەكو ئەو ناوہ نامۆیانەى ئەمپۆ كە زۆر بەیان ناوی خەلكى بیباوہرن چونكە حەرامە و خۆشوبھاندنە بەوان .

ناوی فریشتەكان :

زانایان ھەندیکیان دەفەرموون ناوان بەناوی فریشتەكانەوہ حەرامە ھەندیكى تر دەفەرموون : باش نیه ، ئەوانى تر دەفەرموون : دروستە بەلام چاكتر وایە مرۆف خۆى لەو ناوانە بپاریزیت وەكو : جبرائیل ، اسرافیل ، میکائیل ، بەلام ئەو ناوانەى كە لەقورئاندا ھاتووہ ئەگەر شەرەن قەدەغە نەكرابوو دروستە وە ئەمە بۆچوونى (شیخ محمد بن صالح العثيمين) ھ پەحمەتى خۆای لیبیت .

هه ندیک فه رموودهی (ضعیف و موضوع) که

دهربارهی ناوان هاتووه :

۱. ((أحب الأسماء الى الله ما عبد وحمد)) لأصل له - سلسلة الأحاديث الضعيفة. (٤١١)
۲. ((أحب الأسماء الى الله ما يعبد به)) موضوع - الضعيفة (٤٠٨)
۳. ((حق الولد على الوالد أن يحسن اسمه ويحسن أدبه)) موضوع - الضعيفة (١٩٩)
۴. ((من ولد له ثلاثة فلم يسم أحدهم محمدا فقد جهل)) موضوع - الضعيفة (٤٣٧)
۵. من ولد له مولود فسمّاه محمدا تبرّكا به كان هو ومولوده في الجنة)) موضوع - الضعيفة (١٧١)
۶. ((يناد مناد يوم القيامة أن من كان اسمه محمد فليدخل الجنة اكراما لمحمد)) لا أصل له كما قال شيخ محمد عيد العباسي .

خهته نه كردن :

خهته نه كردن له سه حیخی سوننه تی پیغه مبهری خوا (ﷺ) هاتووه و باس کراوه ، ئەبو هورهیره خوالیی پازی بیّت بۆمان ده گێڕیته وه له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) که ده فه رموویت : " الفطرة خمس: الحتان والاستحداد وقص الشارب وتقليم الأظافر ونتف الإبط " أخرجه البخاري (٦٢٩٧-فتح) ومسلم (٣/٢٥٧-نووي) ومالك في الموطأ (١٩٢٧) وأبو داود (٤١٩٨) وغيرهم .

واته: پینج تا کارو خوړه و شتی ئیسلام ههیه که هه رکه سینک جیبه جیی بکات ئەوا هه ستاوه به زیندوو کردنه وهی شیعارئ ئیسلام و بهرز پراگرتنی ، ئەو

پینج ئاکارهش ئەمانەن : خەتەنەکردن ، لابردنی مووی دەوری عەورەتی پاش و پیش ، کورت کردنەووی سمیل ، کورت کردنەووی نینۆک ، لابردنی مووی بن بال .

ئافره تیش هه مان جوکمی هه یه :

دەربارەى خەتەنەکردنى ئافره تیش چه ندفه رمووده یه ک هاتووہ :

۱- قوله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأُم عَطِيَّة (الخاتنه) : ((احفصي ولاتنهكي فانه انظر للوجهه وأحظي للزوج)) صحيح. أخرجه أبو داود (٥٢٧١) ، و الحاكم (٥٢٥/٣) ، وابن عدي في الكامل (١٠٨٣/٣) و الخطيب في تاريخه (٢٩١/١٢) .

واته پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به (ام عطیة)ی فەرموو : به نزمی لە وپارچه گوشتە بپرەو هەمووی لى مەكەرەوہ ، چونكە مانەوہی بەشیکى ، وادەكات ئافرهت پوو بدات بە میردى و پوخسارى جوانبیت ، وه ئەوہش بو میردى چاکتره ، وه (ام عطیة) رضى الله عنها خەتەنەى مندالانى دەکرد .

۲- قوله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : ((اذا التقى الختانان فقد وجب الغسل)) صحيح. أخرجه الترمذي (١٠٨-١٠٩) وابن ماجه (٦٠٨) وأحمد (١٦١/٦) وغيرهم .

واته : هەر كاتىك هەردوو شوینى خەتەنەكراو لە ژن و میردا گەیشت بەیهك ئەوا پینویستە هەردووکیان خویان بشۆن .

كەواته لەم دوو فەرمووده یه دا باسى شوینى خەتەنەكراوى ژن و پیاو دەكات كە بەلگه یه لەسەر ئەوہى كە ئافره تانیش خەتەنە كراون .

وہ ئیمام ئەحمد دەفەر موویت: "ئەم فەر موودانە بەلگەن لەسەر ئەوہی کہ ئافرە تانیش خەتەنە کران". چاک بزانیە کہ خەتەنە کردنی ئافرەتان ھەر لە سەردەمی پیشینەوہ ھەبوو ، و ئەوان ئەو کارەیان وازی ئەھیناوە . بۆ زیاتر دنیابوون بگەرینەوہ بۆ (سلسلە الاحادیث الصحیحە) کہ بەراستی ئیمام ئەلبانی لەو بارە یەوہ چەندەھا فەر موودەو ئەسەری ھیناوە (۳۵۳/۲) کہ قسە بۆ کہس ناھیلێتەوہ .

حوکمی خەتەنە کردن :

بۆچوونی تەواو بریتی یە لەوہی کہ خەتەنە کردن واجبە ، بەلگەش لەسەری فەر موودە ی پیغەمبەر ﷺ و فەتوای زانایانە . پیغەمبەر ﷺ بە (باپیرە ی عثیم بن کلیب) ی فەر موو کاتی کہ ھات بۆ لای و موسوڵمان بوونی خۆی پراگەیاندا : "الْق عَنكَ شَعْر الْكُفْرِ وَاخْتِنَ" حسن . أخرجه أبو داود (۳۵۶) و عنه البيهقي (۱۷۲/۱) وأحمد (۴۱۵/۳) يقول الامام الألباني رحمه الله هذا الحديث حسن كما بينه في الارواء (۷۹) وصحيح ابي داود رقم (۱۳۸۳) .

پی فەر موو : "ئەو قژە ی سەرت بتاشە ئەوہ قژی سەردەمی بی باوہ پیریە وە خۆشت خەتەنە بکە" کہواتە فەرمانی پیکرد کہ خەتەنە بکات وە ئەو فەرمانەش بۆ واجبیتیە .

ئىمام ئەلبانى رەحمەتى خۇاى لىيىت لە (تمام المنة ص: ۶۹) .
 دەفەرموویت : (دەربارەى حوکمى خەتەنەکردن ، بۆ چوونى راست لە لای
 ئىمە ئەو دەیه کە واجبە ، وە ئەو ەش بۆچوونى زۆربەى زاناiane وەکو (مالیک
 و شافعی و ئەحمد و ابن القیم) وە (ابن القیم) دەربارەى وا جبىتى خەتەنە
 پارزە شىوہى باس کردوہ ، بەلام ئىمە تەنھا دوو دانەى لى باس دەکەین :
 یەکەم : خۇاى گەورە دەفەرموویت : ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

حَنِيفًا ﴿ النحل: ۱۲۳

واتە : شوین ئاین و پەیرەوى ئىبراھیم بکەون (علیہ السلام) وە ئاشکرایە
 کەخەتەنە کردن یەکیکە لە شیعارەکانى ئاینى پیغەمبەر ئىبراھیم (علیہ
 السلام) ھەر وەك ابوھریرە بۆمان دەگىریتتەوہ لە پیغەمبەرى خواوہ (ﷺ) : "
 اختن ابراھیم بعدما اتت علیہ ثمانون سنة" اخرجه البخارى (۶۲۹۸ - فتح) و
 مسلم (۲۳۷۰) والبيهقي (۸/ ۳۲۵) و احمد (۲/ ۳۲۲ - ۴۱۸) واللفظ له .

واتە : پیغەمبەر ئىبراھیم سەلامى خۇاى لىيىت خۆى خەتەنە کرد لە دواى
 ئەوہى کە تەمەنى گەیشتبووہ ھەشتا سالى .
 دووہم : خەتەنە کردن یەکیکە لە دیارترین شیعارەکانى ئاینى ئىسلام کە بە
 ھۆیەوہ موسولمانان لە گاور جیا دەبیئتەوہ .

ھەر وەھا حوکمەکەى گشتیە بۆ پیاوان و ئافرەتان ، بەلام دەگونجى ھەندیک
 ئافرەت ھەبیئت کە ئەو پارچە گوشتەیان نەبیئت ، کەواتە لەو حالەتەدا ئەو
 فرمانە ئەوان ناگریتتەوہ .

کاتی خهته نه کردن :

پیشتر باسماں کرد که حوکمی خهته نه کردن واجبه ، که واته هر شتیک فرمانی پی کرابوو پیویسته زور زوو جیبه جی بکریت ، له گهل ئه وهی که چند فهرموده یه که له باره ی کاتی خهته نه کردنه وه هاتووه و دیاری کردووه به وهی که له رۆژی هه وته مدا بیئت ، به لام هیچ کام له وه فهرمودانه بی قسه و باس نیه و سه نه دی فهرموده کان قسه ی زور له سه ره ئه مه ش سی فهرموده که یه :

یه که م : عن جابر بن عبد الله ان رسول الله (ﷺ) : "عق عن الحسن و الحسين ﴿وختنهما لسبعة ايام﴾" . رواه ابن عدی فی الكامل (۱۰۷۵/۳) و الطبرانی فی الصغیر (۱۲۲/۲) و البیهقی فی الکبری (۳۲۴/۸) و فی الشعب (۳۹۴/۶)

واته پیغه مبهری خوا (ﷺ) گویره بانه ی بو حه سن و حوسین کرد و خهته نه ی کردن له هه وته م رۆژی له دایک بوونیاندا .

دووهم : عن ابن عباس قال "سبعة من السنة في الصبي يوم السابع ... ويختن ..."

واته : ههوت شت سوننه ته جیبه جی کردنی له هه وته م رۆژدا بو مندال یه کیکیان خهته نه کردنه ...)

سیهه م : عن ابي جعفر قال : " كانت فاطمة تعق عن ولدها يوم السابع و تحتنه و تحلق شعر راسه و تصدق بوزنه ورقا " اخرجه ابن ابي شيبة في المصنف (۵۳ / ۸)

واته : فاطمة خواى لى پازى بيت گویزه بانهى بو مندالى ده کرد له حوته م پوژى دا و خه تهنه شى ده کرد و سه رى ده تاشى و به قه د وه زنى قره کهى زيوى ده کرد به خير .

که واته گومانى تيدا نيه زوو نه نجامدانى خه تهنه بو مندال زور باشتره له بهر نه وهى نازارى که متره ، به پيچه وانهى درهنگ خستنى چونکه نه و کاته نازاره کهى زورتره و ناخوشه ، پيغه مبه رى خواش (ﷺ) نه گهر هه لېژاردن له ده ستى دا بووايه بو جيپه جى کردنى کارىک ، کامه يان ناسانتر بووايه نه وه يانى هه لده بژارد ماده م تاوانى تيدا نه بووايه . خه تهنه کردنىش ده رکه و تنى عه وره تى مروقى تيدايه ، که واته ده رکه و تنى عه وره تى به مندالى زور باشتره له وهى ده رکه و يت به گه وره ي .

بهشى چوارهم

"پهروهرده و فير كردنى مندان"

به پیویستم زانی وهکو زیاده سود گه یاندن به خوینهری ئازیز ئەم به شه ش
 بخمه پال به شه کانی تری ئە کتیبه به هوی گرنگی باسه که و پیویستی
 موسولمانان ، چونکه گومانی تیدا نیه خراپترین هۆکار بو خراپکردنی
 کۆمه لگه بریتیه له خراپ په روه رده بوونی پۆله کانی ئەو کۆمه لگه یه ، وه
 له بهر ئەو هویه ئاینی ئیسلام به و په ری چاودیریه وه ده پوانیته لایه نی
 په روه رده و فیڕکردنی مندال چونکه به هویه وه ده توانین کۆمه لگه یه کی
 موسولمانی به خته وهر پیک بهینین . هه روه ها خوی گه و ره فه رمانی کردوه
 به په روه رده و فیڕکردنی مندالان و ده فه رموویت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا

أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ۶

خوی گه و ره ده فه رموویت : ئە ی ئە و که سانه ی که خوی گه و ره مننه تی خوی
 پشتووه به سه رتاندان ئیمانی پی به خشیون ، ئیوه ش هه ستن به
 جیبه جیڕکردنی ئە رک و مافه کانی ئەو ئیمانه به وه ی خۆتان و مال و مندالتان
 بپاریزن له ئاگری دۆزه خ ، پاراستنی خودی مرۆڤ به وه ده بییت که خۆت
 بپاریزیت له توپه ی خوی گه و ره ، ئە ویش به جیبه جی کردنی فه رمانه کانی
 و خۆپاراستن له و شتانه ی که قه ده غه ی کردوه ، هه روه ها ته و به کردن له و
 کاره خراپانه ی که خوی گه و ره پی ناخۆشه و به هویه وه مرۆڤ به ره و ئاگری
 دۆزه خ ده چیت ، هه روه ها پاراستنی مال و مندال به وه ده بییت ، به جوانی
 په روه رده یان بکه ین و فیڕی کاری جوانیان بکه ین و پالنه ریان بین بو گوپرایه لی
 کردنی فه رمانه کانی خوا .

که واته پاریزراوی مروّف له وه دایه که هه لّبسیت به جیبه جی کردنی فه زمانه کانی خوای گه وره له خودی خوئی وئو که سانهش که له ژیر سه ریه رشتی ئه ودان ، وه خوای گه وره ئاگادارمان ده کاته وه به وهی که سووته مه نی ئاگری دۆزه خ مروّفه کانه له گه لّ به رد .

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فه رموویت : "کل مولود یولد علی الفطرة فابواه یهودانه او ینصرانه او یمجسانه" اخرجه البخاری (۴۷۷۵ - ۶۵۹۹ فتح) و مسلم (۲۶۵۸) و مالک (۹۹۵/۱) و ابو داود (۴۷۱۴) و الترمذی (۲۱۳۸) و غیرهم .

واته : هه موو مندالیک که له دایک ده بیته له سه ر پاکیتی و ئیسلام له دایک ده بیته به لام که وورده وورده گه وره بوو دایک و باوکی ده یگۆپن و له سه ر ئه و پاکیتی لای ده بن ، یان ده یکن به گاوری خود جوله که یان ئاگر په رست .
وعن معاذ بن جبل ان النبي (ﷺ) قال : " انفق علی عیالك من طولک ولا ترفع عنهم عصاک" . رواه احمد .

واته : ئه وه ندهی توانات هه یه نه فه قه و خه رچی مالت بکیشه و خویش گوزه رانیان بکه و بی ئاگامه به لییان و ئاگاداریان بکه ره وه له وشته خراپانه ی که ده بیته خوینی لی بیاریزن وه هه میشه چاودیییان بکه و بیان ترسینه له سه ریچی کردنی خوای گه وره .

که واته مندال ئاسوده یی مروّفه له ژیانی دونیادا ، خویشی و شادی ته مه نی ته ، ژیان به وانه وه خوشته ره ، هه ربه هوئی منداله وه مروّف تووشی پزق و پۆزی خوایی ده بیته و په حمهت و به زه ی داده به زیت به سه ریدا ، به لام هه موو ئه مانه ی که باسم کرد کاتیک پروو ده دات که په روه رده ی مندال په روه رده یه کی چاک بوو وه له سه ر چاکه خوازی و په وشتی به رز گه وره

خورهوشتی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له گهل مندالدا :

عن عمرو بن ابي سلمة قال: كنت غلاما في حجر رسول الله و كانت يدي تطيش في الصحيفة فقال لي رسول الله "يا غلام سم الله تعالى و كل بيمينك ، و كل مما يليك" متفق عليه (۵۳۷۶ - صحيح البخارى) ، (۲۰۲۲ - صحيح المسلم).

شيخ عثيمين په حمه تي خواي ليبييت له شه رحى ئه م فهرمووده يه دا ده فهرموويت : گوماني تيدا نيه كه خواردن و خواردنه وه به دهستي راست واجبه ، وه هرامه خواردن و خواردنه وه به دهستي چهپ ، ههركه سي به دهستي چهپ بخوات يان بخواته وه ، تاوان باره و سه ريپچي كاره ، سه ريپچي خواو پيغه مبهره كه ي کرده وه (ﷺ) ، وه خوئي شوبهاندووه به شهيتان و دوستاني شهيتان له بي باوه ران ، كه واته واجبه دهستي راست به كاربه نييت بونان خواردن يا خود خواردنه وه ي شتي به سوود، مه گه ر ئه وه ي كه نه تواني وه كو ئيفليجي دهست ، (فاتقوا الله ما استطعتم) ، ئنجا ده فهرموويت : (عه مر) فهرمووده كه مان بو باس دهكات و ده فهرموويت : مندال بووم ، روثيك له كوشي پيغه مبهري خوادا (ﷺ) دانيشتبووم دهستم به ملاو لادا ده برد له سه ر سفره ي نان خواردنه كه ، دهستم بو ئه م شت ده برد و بو ئه و شت ، مندال بووم نه مده زاني ، له راست و چهپ و به رده م و ناوه راستي سفره كه شتم هه لده گرت و ده مبرد بو ده م . پيغه مبه ريش (ﷺ) فهرمووي : "يا غلام سم الله" واته بلي به ناوي خوا له كاتي دهست كردن به نان خواردن " و كل بيمينك و كل مما يليك" پيغه مبهري خوا (ﷺ) سي ئاكارى جواني

فیڤری ئەم مندالە کرد که هەرسێکیان ئاکاری کەسێکە کە شوپین کەوتە ی سوننەت بیټ ، (بسم الله) ووتنی بەناوی خوا لە کاتی نان خواردن کە واجبە ووتنی ، (کل بیمینک) بە دەستی راست نانە کەت بخۆ کە ئەویش هەر واجبە ، " وکل ما یلیک" لە بەردەمی خۆتەووە نان بخۆ ، کە ئەمەش پڕیز ، ئەدەبێکە لەگەڵ ئەو کەسانە ی کە لەگەڵتن لەسەر سفرە ی نان خواردن ، چونکە ناشیرینە و کاریکی باش نیە لە بەردەم ئەو ی پەناتەووە شت هەل بگریټ و شت بخۆیت ، پیڤەمبەری خوا (ﷺ) سی ئاکاری جوانی فیڤری ئەم مندالە کرد لەسەر سفرە و لەیه ک کاتدا ، کە ئەمەش یەکیکە لەو کارە پڕ بەرە کەت و پیرۆزانە ی پیڤەمبەر (ﷺ) کە خەلکی فیڤری زانست دەکات لە هەموو بۆنە یە کدا .

بەهەمان شیوہ دەبیټ قوتابی زانستی شەری و غەیری ئەوانیش ، هەرکەسیک سوننەتی ک دەزانیت ، دەبیټ پوونی بکاتەووە بۆ خەلکی لەهەر بۆنە یە کدا بیټ ، با نەئیت ئاخر من ئەهلی عیلم نیم (مەلا نیم) ، راستە تۆ زانا نیت بەلام خۆ هەندیک کاری جوان و چاک دەزانیت کە لە ئیسلامدا هەیه ، پیڤەمبەر (ﷺ) دەفەر موویټ : "بلغوا عني ولو آية" البخاری (۳۴۶۱) .

واتە: چی دەزانیت لە قسە و گوتار و کرداری من بە خەلکی رابگە یە نە ، ئەگەر ئەو ی کە دەیزانیت ئایە تی ک بیټ لە قورئان ، هەرکاتی ک لە هەر شوینی ک توانیت مەو ستەو ئەو ی دەیزانیت لە سوننەت بلاوی بکەرەووە لەناو خەلکیدا باخیر و پاداشت و چاکەت دەست بکەویت ، وە خیر و چاکە ی ئەوانە ییش کە بەگویت دەکەن و ئیش بەو ئامۆژگاریە چاکانەت دەکەن هەتا پۆژی دووای .

عن ابو قتادة " ان النبي كان يصلي وهو حامل امامة بنت ابنته زينب فاذا ركع وضعها و اذا قام حملها" صحيح البخارى (۵۱۶) و صحيح مسلم (۵۴۳)
 واته: پيغهمبەرى خوا (ﷺ) نويژى دەکرد و ئومامەى كچى زەينەبى كچى
 (واتە كچەزاكەى) لە باوەشيدا بووكە دەچووە ركوع و سوجدە دايدەنا كە
 هەلدەسايەوە دەيكردەوە باوەشى .

قال شداد بن الهاد عن ابيه : خرج علينا رسول الله (ﷺ) وهو حامل الحسن و الحسين فوضعه ثم كبر للصلاة فصلي فسجد بين ظهراي صلاته سجدة اطالها فلما قضى الصلاة قال : " ان ابني ارتحلني فكرهت ان اعجله" صحيح .
 اخرجه احمد في منسده (۴/۴۹۳) والنسائي في المجتبى (۱۱۴۱) و ابن حزم في المحلى (۳/۹۰) و ابن ابي عاصم في الاحادى و المثاني (۹۳۴).

واته: پيغهمبەرى خوا (ﷺ) رۆژيک هاتە ناو مزگەوتەو وە حەسەن و
 حوسەين لە باوەشى دا بوون ، وەختى نويژ هات و هەردووکیانى لە سەر
 زەوى دانا و (الله أكبر)ى چوونە ناو نويژى خویند و دەستى کرد بە خویندنى
 نويژەكەى وە لە پکاتیک لە پکاتەکاندا كە سوجدەى برد زۆر درەنگ سەرى
 بەرز کردەو وە لە سوجدە ، وە پاش تەواو بوونى نويژەكە فەرمووى : "ئەم
 كۆرە خۆشەويستەم چووبووە سەر پشتەم ، منيش حەزەم نەکرد كە پەلەى
 لى بکەم بۆيە هەلنەسامەو وە هەتا خۆى دانەبەزى لە سەر پشتەم" .

پەرورده و فیڤکردنی مندال له سهرهتای ته مه نیه وه :

ئایینی ئیسلام گرنگی یه کی زۆری داوه به پەرورده و فیڤکردنی مندال به مه بهستی چه سپاندنی بیروباوه پر له دل و دهروونیاندا ، ئه مهش دهرده که وی هه ره له یه که م ساته کانی ژیانی هاوسه ری ، ئه ویش به هه لبژاردنی ئافره تیکی چاک و به ره وشت وه پیاویکی خاوه ن دین و په وشت ، هه روه ها راهینانی مندال له سه ر فیڤبوونی ئه ده بی خه وتن ، نان خواردن ، له سه رخۆی ، پاراستنی زوبان ، پژی گه وره ، سلاو کردن ، به لام به شیوه یه کی له سه رخۆ و وورده وورده ، به پی ی ته مه ن و کاته کان ، هه روه ها سوونه تی پیغه مبه ری خوايه (ﷺ) فیڤکردنی مندال کاروبای ئایینه که ی هه ره له ده ست نوویژ و پاک و خاوینی و نوویژ و پۆڤو و پاراناوه و خوڤه وشتی جوان ، هه روه ها ووتنی ئه و دۆعایه ی که له سوونه تدا هاتووه له کاتی چونه لای خیزان که بریتیه له ((بسم الله ، اللهم جنبنا الشيطان و جنب الشيطان ما رزقتنا)) فقال : ((فإن رزقه الله بولد لم يضره الشيطان .))

واته : به ناوی خوا ، خوايه گیان شهیتان دوورخه ره وه لیمان وه ئه و منداله شی که پیمان ده به خشی به دووری بگره له شه ری شهیتان ، ئنجا فه رموی : ئه گه ره خوی گه وره مندالیان پی ببه خشی ئه وا هه رگیز شهیتان ناتوانیت ئازاری پی بگه یه نی . هه روه ها جیبه جی کردنی گوڤزه بانه و هه لبژاردنی ناوی خۆش و دادپه ره ری له نیوان مندالان و فیڤکردنی ئه و شتانه ی که سوودی هه یه بۆیان له دنیا و دواپۆژدا ، هه ره وه ها پارانه وه له

خوای گوره و داوای دوعای خیر بویان به و جورهی که له قورپان دا هاتووہ
 : ﴿ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ
 وَأَجْعَلْنَا لِلْمُنْفِقِينَ إِمَامًا ﴾ (۷۴) الفرقان: ۷۴ و قوله تعالى عن زكريا: ﴿ قَالَ
 رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴾ (۲۸) آل عمران: ۳۸

تیکه ل بوون به دونیای مندال :

هه ندیک کهس وا ههست دهکن نه گهر له گهل منداله کانیان پرووخوش و
 کراوه و هاوپی بن ، ده بیته هوئی نه وهی که لاواز و بیپیز ده بیته له لایان و
 شوین و ناستی باوکایه تی له دهست ده دات ، به لام نه م جوره بیرکردنه وهیه
 هه له یه و دووره له راستی یه وه ، چونه تیکه ل بوون به دونیای مندال و
 هه لس و کهوت کردن له گه لایان خوړه و شتیکی بهرز و جوانه و نه و جوره
 هه لس و کهوته هه مان شته که پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیش چهنده ها سه ده
 بانگه وازی بو کردووہ ، به ووته و کردار نه وه تا به منداله کانی بنه مالهی (عباس)
 ی مامی ده فهرموو : ((من سبق إلي فله كذا وكذا فيستبقون إليه
 فيقعون على ظهره و صدره فيقبلهم .)) رواه أحمد و قال الحافظ في التهذيب
 (۴۲۱/۸) : وهو مرسل جيد الإسناد .

واته : هه ر یه کیکتان رابکات بولای من و زووتر بگاته لای من نه وا منیش
 نه وه و نه وهی ده ده می ، نه وانیش به ره و پوی رایان ده کرد و ده که وتن
 به سه رپشتی و سنگی دا ، پیغه مبه ریش (ﷺ) هه لی ده گرتنه وه و ماچی
 ده کردن .

ههست کردنی مندال به ههست و سۆزی دایک و باوکایه تی :

پییوسته دایک و باوک وا له مندال کانیان بکهن که ههست بکهن به سۆز و میهره بانیان ، چونکه سۆز و بهزه یه کیکه له رهوشته بهرز و پیروزه کانی ئاینی ئیسلام وه یه کیکه له و ئاکاره جوان و دیارانهی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی ناسراوه ، ههروهک ئه نهس بۆمان ده گپرتته وه و ده فهرمویت : (ما رأیت أحدا أرحم بالعیال من رسول الله صلی الله علیه وسلم ، قال : کان إبراهيم مسترضعا له فی عوالی المدینة فکان ینطلق ونحن معه فیدخل البیت فیأخذه فیقبله ثم یرجع)) رواه مسلم .

واته : کهسم نه دیوه هینده ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به پرهم و سۆزبیت به رامبهر به مال و مندالی ، ئینجا فهرمووی : ئیبراهیمی کوری له ده ورره ی مه دینه بوو له مالیک به خیویان ده کرد و شیریان ده دایه ، بهرده وام پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده چوو بۆ لای وه ئیمهش له گهلی ده چووین ، که ده پرۆیشت بۆ لای ، کاتی که ده چوووه ناو ماله که وه ئیبراهیمی ده کرده باوهش و ماچی ده کرد و پاشان ده گه رایه وه بۆ مه دینه . ههروه ها سۆزو میهره باننی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ته نها بۆ مال و مندالی خوی نه بوو به لکو هه موو که سانی خاوهن باوهری گرتبوویه وه به گشتی و له ناویاندا مندالان به تایبه تی ، ئه نهس ده فهرمویت : ((کان کلما مر بصبیان هس لهم و سلم علیهم .)) متفق علیه . واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) هه رکاتی که به لای مندالاندا تیپه ر ببوایه به و په ری دلخۆشی و ده م به پیکه نینه وه سلای لی

ده کردن، ههروهها نه بوهورهیره بۆمان ده گپیتتهوه و ده فهرمویت : ((أن النبي قبل الحسن بن علي فقال الأقرع بن حابس إن لي عشرة من الولد ما قبلت منهم أحدا ، فقال رسول الله ﷺ : ((من لا يرحم لا يرحم .)) متفق عليه . واته : جارێک پیغه مبههه (ﷺ) ماچی ههسه نی کورپی ئیمامی علیه کرد کابراهه کیش له وی دا بوو ناوی (نه قره ع) بوو ووتی : من ده مندالم ههیه ههتا ئیستا که سیانم ماچ نه کردوووه ، پیغه مبههه ریش (ﷺ) فهرمووی : هه رکه سیک به رهحم و سوژ و میهه بهان نه بیته خواش رهحمی پی ناکات .)

خرمهت کردن و به خپو کردنیان به دهست و دلیکی فراوانه :

ئوم سه له مه پرسیاره کرد له پیغه مبههه ری خوا (ﷺ) ده باره ی نه وهی که نه گه ر پاره و پولی خو ی خه رج بکات بو منداله کانی ئایا پاداشی دهست ده که ویت ، پیغه مبههه ریش (ﷺ) فهرمووی : ((نعم لك أجر ما أنفقت عليهم .)) متفق عليه . واته : به لی چه نده پاره یان بو خه رج بکه یته ج و پاداشته بو ده نوسری ، به لکو ئاینی ئیسلام خه رجی مال و مندالی به باشترین و چاکترین ریگا کانی مال خه رج کردن داده نیته و پاداشتیکی گه وره ی بو داناوه پیغه مبههه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت : ((دينار أنفقته في سبيل الله و دينار أنفقته في رقبة و دينار تصدقت على مسكين و دينار أنفقته على أهلك ، أعظمها أجرا الذي أنفقته على أهلك .)) رواه مسلم .

واته : دیناریک له پئی خوادا و بۆ جیهاد به خشیبیتت ، وه دیناریک به خشیبیتت بۆ نازادکردنی بهندهیهکی موسولمان له کۆیلایهتی ، وه دیناریک کردبیتت به خیر و دیناریک که بۆ مال و مندالی خۆت خهرجت کردوو ، پاداشتی کامهیان له ههموویان زیاتره ، بئی گومان ئهوهیان پاداشتی زیاتره که بۆ مال و مندالی خۆت خهرجت کردوو .

موسولمان کاتیک گوی بیستی ئهم فهرمودانه دهبیّت ، پیویسته به دهست و دلی فراوانه وه ههستیّت به جیّ به جیّ کردنی پیویستی مال و مندالی به تایبته که دهزانیت پیغه مبهری خوا (ﷺ) هه ره شه دهکات له و پیاوانه ی ههست به لیپرسراوی ناکهن و گوی نادهنی بهوهی که سزای سهخت و تاوانی گه وه له ئهستویانه وهک ده فهرمویت : ((کفی بالمرء إنما أن یضیع من یقوت .)) رواه مسلم و ابوداود و غیرهما .

واته : بهسه بۆ مرۆف که ئه وهنده تاوان باربیّت بهوهی ههست نه کردنی به لیپرسراوی بییته هوی فهوتاندنی ئه و مال و مندالی که ئهم بهخیویان دهکات ، واته ئه گهر مرۆف به باشی حهقی مال و مندالی نه دات له پووی خواردن و جل و بهرگ و پیویستی تر ، تاوانباره و به لکو ئه و تاوانه بهسه بۆ ئه وهی خوای گه وه سزای سهختی بدات .

جىياوازى نەكردن لە نىوان كور و كچدا لە رووى سۆز و خوشەويستى و پىداويستى رۆژانە :

هەندىك كەس لەوانەيە ناپرەحەت و بى تاقەت بن بەھۆى ئەوھى كە خواى گەرە كچى پى بەخشىون و تەمەننا و ئاواتى ئەوھ دەخوازن كە خواى گەرە بە تەنھا كورپى پى بەخشىباناىە ، بەلام ئەم جۆرەكەسانە بى ئاگان و نازانن كە خوا چ پاداشتىكى و پىزىكى بەخشىوھ بە و دايك و باوكەى كە كچى پى بەخشىون بەھۆى ئارامگرتنىان لەسەر پەرورەدە و فىركردنىان ، ئەگەر بزەنن چ پاداشتىكى زۆرچاوەرپى ئەو دايك و باوكە مېھرەبانە دەكات ، ئەوا ھەرگىز ئەو ئاواتەيان نەدەخواست و بەلكو ئۆخەى ئەوھيان دەخواست كە لە شوپىنى ئەو دايك و باوكانە بن كە كچيان ھەيە . پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموويت : ((من كان له ثلاث بنات فصبر عليهن و أطعمهن و سقاهن و كساهن من جدته ، كن له حجابا من النار يوم القيامة .)) صحيح . أخرجه مسلم (١٦٣١) و أبو داود (٢٨٨٠) و النسائي في المجتبى (٢٥١/٦) و الكبرى (١٠٩/٤) و الترمذي (١٣٧٦) و غيرهم.

واتە : ھەر كەس يەك سى كچى ھەبىت ئارام بگريت لە سەريان ، وە خەرجيان بكيشتىت لە رووى خواردن و جل و بەرگ ، ئەوا لە رۆژى دواى دا دەبنە ديوار و بەر بەستىك لە نىوان ئەو دايك و باوكە و ئاگرى دۆزەخدا ، واتە بەھۆى ئەو سى كچەيەوھ خواى گەرە نايخاتە ئاگرى دۆزەخ . وە لە پىوايەتتىكى تردا دەفەرموويت : ((من كان له ثلاث بنات يورؤيهن و يكفهن و يرجهن

فقد وجبت له الجنة ، فقال رجل من بعض القوم و اثنين يارسول الله ﷺ ؟
قال ((و اثنين .))

واته : ههركه سيك سى كچى هه بيٲ خزمه تيان بكات و شوپنى حه وانه و
پيداويستى رۇژانه يان بۇ دابىن بكات و به سۆز و ميهره بان بيٲ له گه لئاندا ،
ئەوا به راستى به هه شت جيگه ي ئەو كه سه يه ، پياويك له ناو خه لكه كه دا
ووتى : ئەي ئەگەر دوو كچ بيٲ ئەي پيغهمبەرى خوا (ﷺ) ؟ ئەويش
فهرمووى : ئەگەر دوو كچيش بيٲ .

ههروه ها ئاينى ئيسلام كه ئاينى ژيانه و چاره سه ره بۇ هه موو ئەو كي شانە ي
كه رپوبه رپووى مرۇقه كان ده بيٲته وه له رۇژگاردا جهخت ده كاته وه له سه ر
نەرم ونيانى نواندن له گەل ئافره تدا ، بۇ نمونه ده گونجى ئافره ت له دواى
شوكردنى تووشى جيا بوونه وه بيٲ له گەل هاوسه ره كه ي دا و ناچار
بگه رپيٲته وه بۇ مالى باوكى ، له وانه شه باوكى زور كه م ده رامه ت بيٲ و
هه ژاربيٲ ، له م كاته دا ئاينى ئيسلام هه لده سيٲ به سارپيٲزكردنى برينى ئەو
باوكه هه ژاره و پاداشتيكى زور گه وره ي ده ست ده كه ويٲ ، پيغهمبەرى خوا
(ﷺ) به (سراقه بن جعشم) ي فهرموو : ((ألا أدلك على أعظم الصدقة أو
من أعظم الصدقة ؟)) قال بلى يا رسول الله ، قال : ((إبتك مردودة إليك
ليس لها كاسب غيرك .)) رواه البخاري في الأدب المفرد .

واته : ناته ويٲ پيٲ بلئم كام چاكه و خيركردنه له هه موو چاكه و خيركردنيك
گه وره تره ؟ منيش ووتم به لئى ئەي پيغهمبەرى خوا (ﷺ) فهرمووى :
گه وره ترين چاكه و خير ئەوه يه كه خه رجى ئەو كچه ت بكيشى كه
گه رپاوه ته وه بولات و له ميٲرده كه ي جيا بووه ته وه و كه س نيه يارمه تي بدات
تۆ نه بى .

چاۋگراۋەي و شارەزاي بەو شتانهي که دەبیتتە ھۆي بنیات نان و ئاراستە کردنى مندال :

دايك و باوكى موسولمانى شارەزا ، چاۋگراۋەيە و دەزانىت که مندالەكانى چى دەخویننەوہ و چى دەنوسن و ھەرۋەھا شارەزان دەربارەي ئارەزۋوہكانيان و ھەرۋەھا دەزانن که مندالەكانيان ھاورپىيەتى كى دەكەن و پوودەكەنە چ شوینىك لە كاتى دەست بەتالى دا ، كەواتە پىۋىستە دايك و باوك ھەموو ئەم شتانه بزائن دەربارەي مندالەكانيان بە شىۋەيەك که مندالەكان ھەست نەكەن ھەربۆيە ئەگەر ھاتوو ھەستيان كرد که تووشى لادان بوون و شتى خراپ دەخویننەوہ و ئارەزۋوي خراپيان ھەيە ياخود ھاورپىي خراپيان ھەيە وە تووشى ئاكار و پىشەي ناشرين و ئەو جۆرە ياريانەن که باش نين وە يان ھەرامن ، وە زۆرەي كاتەكانيان بە فېرۆ دەدات ، ئەوا لەو حالەتەدا بەو پەرى نەرم و نيانى و ھىكەت و لى زانینەوہ دەيان گىپنەوہ بۆسەر پىگاي پاست و لەو پىناوہشدا باشترین شىۋاز بەكاردەھينن .

جياۋازى نەكردن لە نىۋان مندالەكانى دا :

يەككە لەو شىۋازە چاكانەي که بەھۆيەوہ مندال فيرى خورەوشتى جوان و ئاكارى باش دەبیت ئەوہيە کہ باوك و دايك جياۋازى نەكەن لە نىۋانيدا ، وە ھىچ كاميان پىش نەخەن بەسەر ئەوانى تردا ، ئەگەر ئەو مندالە لەسەر ئەو جۆرە شىۋازە گەرەبیت وە دووربیت لە ھەست كردن بەكەم تەرخەمى لە بەرامبەرى ، ئەوا ھەرگىز تووشى پق لى بوونەوہ لە خوشك و براكانى ترى

نابیت ، (نوعمانی کورپی به شیر) بۆمان ده گئیرپته وه که باوکی چوو بۆلای پیغه مبهەر (ﷺ) وه پیی ووت : ((انی نخلت ابني هذا غلاما كان لي فقال رسول الله (ﷺ) : ((أكل ولدك نخلته مثل هذا ؟ فقال : لا فقال رسول الله (ﷺ) : ((فارجه)) و في رواية فقال رسول الله (ﷺ) : ((أفعلت هذا بولدك كلهم ؟)) قال : لا ، قال : ((اتقوا الله واعدلوا في أولادكم)) فرجع أبي فرد تلك الصدقة ، و في رواية : فقال رسول الله (ﷺ) : ((يا بشر ألك ولد سوى هذا ؟)) قال : نعم ، قال : ((أكلهم وهبت له مثل هذا ؟)) قال : لا ، قال : ((فلا تشهدني إذا ، فإني لا أشهد على جور)) ثم قال : ((أيسرك أن يكونون لك في البر سواء ؟)) قال : بلى ، قال : ((فلا إذا)) رواه الشيخان .

واته : ئەم کورپەم بە نەندە یە کەم پی بە خشیوه ، پیغه مبهەریش (ﷺ) فەرمووی : ((هەموو مندالە کانت بە هەمان شیۆه ی ئەم کورپەت بە نەدەت پی بە خشیون)) ئەویش ووتی : نەخیر . پیغه مبهەری خواش (ﷺ) فەرمووی : ((دە مادەم وایە بیگیڕه وه بۆ خۆت و مەیدەرئ)) لە رپوایە تیکی تردا پیغه مبهەر (ﷺ) فەرمووی : ((ئایا مندالە کانی تریشت هەمان شتت داوه پییان ؟)) باوکیشم ووتی : نەخیر ، پیغه مبهەر (ﷺ) فەرمووی : ((لە خوا بترسن و دادپەرە رەبێن لە نێوان مندالە کانتان)) پاشان باوکم گەرایه وه و ئەو خیرە ی که دایبومی لئ ی وەرگرتە وه ، لە رپوایە تیکی تردا پیغه مبهەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((ئەی بیشر ئایا مندالی ترت هە یە بیجگە لە م ؟)) ووتم : بە لئ

، فەرمووی : ((بە ھەموویان ھەمان شت پی بەخشیون ؟)) وۆتم : نەخیر ،
 ئنجا فەرمووی : ((دە کەواتە من مەکە بە شایەت بەسەر ئەم کارەتەوہ
 چەونکە من شایەتی بۆ زۆلم و ستەم نایەم)) پاشان فەرمووی : ((
 ھەزەدەکەیت ھەموویان وەکو یەک و ابن بۆت لە چاکە و خێردا)) وۆتم : بەئێ
 ، فەرمووی : ((کەواتە نەخیر مەیدەری .))

ووریاکردنەوہی مندال لەو شتانہی کە حەرەمە ئە نجام دانئ :

- ۱- ئاگادارکردنەوہی مندال لە کوفر کردن و جوین دان و لەعنەت کردن و
 قسەئ ناخۆش ، وە بۆیان پوون بکریتەوہ کە کوفرکردن حەرەمە و بی
 باوہری دەبیتە ھۆئ زەرەرە و مەندی و چوونە ناو ئاگری دۆزەخ ، ھەرۆہا
 پاراستنی زویان لە بەردەمیاندا ھەتا ببینە پێشەنگیکئ باش بۆیان .
- ۲- ووریاکردنەوہیان لە ھاوہل پەیداکردن بۆ خوائ گەرە بە ھەموو
 جۆرەکانیەوہ ، لەوانە پارانەوہ لە غەیری خوا ، ئیتر ئەوہی کە لئی
 دەپاریتەوہ مردوو بیئ یان زیندوو بۆ جیبەجیکردنی کاریک ھەرۆہا
 سویند خواردن بە غەیری خوا ، (چونکە ئەو کەسانەش وەکو ھەموو
 خەلکی ھیچیان دەسەلات نیە و ناتوانن زەرەر بگەینەن یاخود قزانج) .
- ۳- ووریاکردنەوہی مندال لە جۆرەکانئ قومار وەک (یانصیب) و (طاولە) و
 چەندەھا جۆری تر ، جا ئەگەر بۆ کات بەسەر بردنیش بیئ، چونکە ئەو
 جۆرە بە ناو یاریانە سەردەکیشیت بۆ قومار ، ھەرۆہا دەبیتە ھۆئ

دروست بوونی بق و کینه و له دست دانی پاره و پول و بهفیرۆدانی کات و فهوتاندنی نوێژهکان .

۴- رېگرتن له مندالان له خویندنهوهی ئه و گوڤاره خراپانهی که بابهتی خراب و وینهی ئافرهتی تېدایه ، یاخود چیرۆکی پۆلیسی و جنسی تېدایه . ههروهها رېگرتن لێیان له چوون بۆ سینهما و سهیرکردنی ئه و شتانهی که زههری ههیه وه له تهلهفزیۆنهکانهوه نیشان دهدرییت ، چونکه ئه مانه ههمووی دهبیته هۆی خراب کردن و تیک دانی خورهوشتی مندالان و داهاتوویان .

۵- ووریاکردنهوهی مندالان له ترسناکی جگهره کێشان و بۆیان پوون بکریته وه که ههموو پزیشکهکانی دونیا ریکهوتوون لهسه ر ئه وهی که جگهره کاریگهری خراپی ههیه لهسه ر لاشه و بههۆیه وه مرۆڤ تووشی نهخۆشی (سرطان) دهبییت و ههروهها دهبیته هۆی زهرد بوونی ددانهکان و بۆنی ناوهم ناخۆش دهکات و سنگی مرۆڤ تووشی نهخۆشی دهکات و ههچ سویدیکی نییه ، هه ربۆیه هه راما جگهره کێشان به هه مان شیوه فرۆشتنی ، وه پێویسته ئامۆژگاری مندالان بکریت به خواردنی ئه و شتانهی که سوودی ههیه بۆیان وه کومیوه .

۶- راهینانی مندال لهسه ر راست گووی به ووته و کردار ، وه ووریاکردنه وه یان له ترسناکی درۆکردن و خراپی سه ره ئه نجامه که ی ، ئه بییت درۆیان له گه لدا نه که یین ته نانهت به گالتهش ، ههروهها کاتی که په یمانیکمان پێ دان جی به جی ی بکه یین .

۷- دوورکه وتنه وه له مالی حه رام و به کارنه هینانی له به خئیوکردنی مال و مندالدا وهکو به رتیل و سو (ریبنا) و دزی و غهش و خیانهت و ... هتد ، چونکه مالی حه رام هویکی سه ره کییه که مندال به هویه وه یاخی ده بیئت و که سیکی بی گوی و خراپی لی دهرده چیت .

پیویسته منداله کا نمان فیری نویژ بکهین :

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فه رموویت : ((مروا اولادکم بالصلاة وهم أبناء سبع واضربوهم علیها وهم أبناء عشر و فرقوا بینهم فی المضاجع .)) صحیح .
 أخرجه أبو داود (۴۹۴) و ابن خزیمه (۱۰۲۲) و الحاکم (۲۰۱۱) و غیرهم .
 واته : فه رمان بکهن به منداله کانتان به وهی که ههستن به فیرو بوون و نه نجام دانی پینج فه رزه ی نویژ ، کاتی که ته مه نیان گه یشته ههوت سالی ، نه گهر باش به دهم فه رمانه که وه نه هاتن وه سست بوون له جی به جی کردنی نویژه کان ، به قسه ی خووش و نهرم و نیانی له گه لیاندا ههول بدهن ههتا نویژه کان له کاتی خووی دا بکهن ، نه گهر ته مه نیان گه یشته ده سالی و هه روا مابوونه وه ، نجا شیوازیکی تر به کابهینن نه ویش لیدانه به لام لیدانیک که زهره نه دات له لاشه ی و کاریگه ری خراپی نه بیئت له سه ر جهسته ی وه له کاتی لیدانه که دا سه ر و دهم و چاوی بیاریزیت و له و شوینه ی نه دهیت ، ههروه ها جیگای خهوی کوپ و کچ جیابکه ره وه ، با ئیتر کوپان له لایه ک بخهون و کچان له لایه کی تر .

كەواتە بۇ فېرکردنى نوپۇز دەبىت ئەم خالانە بگىرىتە بەر :

۱- دەست نوپۇز گرتن و نوپۇز كردن لە بەر چاوى دا و بردنى بۇ مزگەوت و ھاندانىان بۇ خويىندەنە وەى ئەو نامىلكانەى كە باسى چۆنىەتى نوپۇز كردن دەكات .

۲- فېرى قورپان خويىندەنە وەى بگە و سەرەتا لە سورەتە كورته كانە وە دەست پى بگە ، وەكو فاتىحە و سورەتە كانى كۆتاي جوزئى (عم) .

۳- ھاندانى مندالان بۇ ئامە دەبوون لە نوپۇزى جومعە و جەماعەتدا لە مزگەوتە كان وە فېرى بگىرىن كە لە دواى گەرە كانە وە سەف دروست بگەن بۇ نوپۇز ، ھەر وەھا نەرم و نىانى لە كاتى ئاموژگارى كردنىاندا ئەگەر ھەلە يان كرد، وە نايىت تورە بىن لىيان و بە دەنگى بەرز ھاوار نەكەين بەسەرياندا ، ھەر وەكو ئەمپۇ دەبىنەن لە مزگەوتە كاندا ، چونكە لە وانە يە بەھوى ئەو تورە بوئە وە جارىكى تر ئەو مندالە نە وپىرىت بىت بۇ مزگەوت تۆش بە و كارەت گوناھبارى .

۴- ھەر وەھا فېرى حوكمە كانى نوپۇز بگىرىن وەكو : مەر جە كانى نوپۇز و واجباتە كانى و ئەو شتانەى نوپۇزى پى بەتال دەبىتە وە فېرى چۆنىەتى نوپۇزە كان و زىكرە كانى ناو نوپۇز و ... ھتد

۵- لە گەل ئەمانە شدا رابھىنرىت لە سەر بەرپۇز و بوون كە تەمەنى گەيشتە ھەوت سال بۇ ئە وەى كە پىگەيشت بە لايە وە ئاسان بىت .

جل و بهرگى مندالان و خودا پۇشىنى كچان :

ھاندانى كچ بۆ خۇداپۇشىن و شەرم و حەيا ھەر لە مندالى يەوہ بۆ ئوہى
 كە گەرہ بوو پەيوہست بىت پىوہى ، كەواتە نابىت جلى كورت و پانتۆل و
 كراس لە بەربكات چونكە ئوہ خوشوبھاندنە بە پياوان و بە خەلكانى بى
 باوہر ، ھەرہا رابھىنرین لەسەر داپۇشىنى سەر ئەگەر بە پارچە
 قوماشىكى تەنكىش بىت كاتى تەمەنى گەيشتە حەوت سال ھەرہا
 ئامۆزگارى كوردنى مندالان بەوہى ھەر رەگەزە و پەيوہست بىت بەجلى
 تايبەتى خۇيەوہ بۆ ئوہى جىابىت لە رگەزەكەى بەرامبەرى وە دوربىن لە
 پۇشاكى خەلكى بىگانە بە ئىسلام وەكو پانتۆلى تەسك و چەندەھا عادەتى
 خراپى بى باوہران . پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموويت : ((لعن اللہ المتشبهين
 من الرجال بالنساء ، و المتشبهات من النساء بالرجال)) و ((لعن اللہ المخنثين
 من الرجال و المترجلات من النساء .)) رواه البخاري .

واتە : لە عنەتى خوا (لە عنەت واتە دووربوون لە رەحمەتى خوا) لەو
 پياوانە بىت كە خۇيان دەشوبھىنن بە ژنان وە لە عنەتى خوا لەو ژنانە بىت
 خۇيان دەشوبھىنن بە پياوان ، وە لە عنەتى خوا لە پياوى ژنانى وە
 لە عنەتى خوا لەو ئافرەتانەى پۇشاكى پياوان لە بەردەكەن .

پەرۋەكردن و فېرکردنى خورەۋشتى جوان :

- ۱- رايىنانى مندالّ لەسەر بەكارهينانى دەستى راست لە شت وەرگرتن و شت بەخشين و نان خواردن و ئاو خواردنهۋە و بە دانىشتنهۋە و ووتنى (بسم الله) لە سەرەتادا و ووتنى (الحمدلله) لە كۆتايى دا .
- ۲- رايىنانى مندالّ لەسەر پاك و خاوينى و كردنى نينۆكەكانى و شتنى دەست لە پيش نان خواردن و دواى نان خواردن ھەرۋەھا فېرى خۇپاكردنهۋە بكرىت و جل و بەرگى خۆى پيس نەكات .
- ۳- بە ھىمنى و لەسەر خۆى ئامۆزگارى كردنيان بە شيۋەيەكى بى دەنگ و نەشكاندن و ناو زرنگاندى لەبەر چاوى خەلكى دا ئەگەر ھەلەى كرد .
- ۴- فەرمان كردن بە مندالّ لە كاتى بانگ دان دا بە بى دەنگى و ۋەلام دانەۋەى بانگ بىژ .
- ۵- بۆ ھەموو مندالّيك جيگەيەكى تايبەتى خۆى بۆ دابىن بكرىت ، ئەگەر دەسلات نەبوو ئەۋا ھەركەسە و بەتانى خۆى جيايىت ۋە باشتەر وايە كە ژوورىك بۆ كچان و ژوورىك بۆ كوران دابىن بكرىت .
- ۶- فېربكرىت پيسى لەسەر رېگا و سەر جادەكان فېرى نەدات و ئەگەر شتى بىنى فېرى درابوۋ لاي ببات .
- ۷- وورپاكردنهۋەى لە ھاۋرېى خراپ و چاۋودىرى كردنيان لەۋەى كە نەۋەستن لەسەر جادە و كۆلانەكان .

۸- سلاوکردن له مندالان له ناو مال و له ریگا و له کاتی بینینیان به شیوهی (السلام علیکم ورحمة الله) .

۹- ئاموژگاری کردنیان به وهی که چاک بن له گهل دراوسی و نارپهحتیان نه کهن .

۱۰- راهینانی مندال له سهر ریژگرتنی میوان و خزمهت کردنی به و شیوهی که شایسته یه .

ئارام گرتن له سهر مردنی مندال :

پیویسته له کاتی مردنی مندالماندا ئارام بگرین و پازی ببین به قهدهری خوای گه وره و ناشکوری و هاوار و دوعای شهر نه یهت به سهر زویانماندا وه تییگهین که مندال ئه مانهت و مولکی خویه و که ی بیهویت وهری دهگریته وه هه ربویه ئیمانداری ته واو ئه و که سه یه که له یه که م ساته کانی مردنی منداله که ی دا ئارام دهگریت و کاریک ناکات که خوای گه وره پی ی پازی نه بییت ، راسته مردنی مندال نارپهحه ته و ناخوشه به لام ئارام گرتن له سهری خیر و پاداشتی زوری هه یه :

۱. پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموویت : ((لا يموت لأحد من المسلمين ثلاثة من الولد فتمسه النار إلا تحلة القسم .)) أخرجه الشيخان و البيهقي (۶۷/۴) عن أبي هريرة.

واته : هه ر موسولمانیک سی مندالی بمریت ئه وا ئاگری دۆزه خ بهر جهسته ی ناکه وییت ئه وه نده ی ئه وه نه بییت که خوای گه وره سویندی له سهر خواردوو ه

. چونکه خوای گوره سویند ده خوات و ده فەرموویت : ﴿ وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا

وَأَرْدُهَا ﴾ مريم: ۷۱

واته : هەموو کەسێک هەردەبیّت بە جەهەننەمدا تێ بپەریت . یەکیک لە خیزانەکانی پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی چۆن هەموو کەسێک دەبیّت بە ناو ئاگری دۆزەخدا تێ بپەریت چۆن خوای گوره سویند لە سەر شتی وا دەخوات ، پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: مەبەستی خوای گوره ئەو یە هەموو کەس دەبیّت بە سەر ئەو پردهدا بپروات کە بە سەر جەهەننەمدا دروست کراوە و دەتگەیه نیتە بە هەشت کە موسولمان بە سەر پرده کەدا تێ پەری و چوو ئەو بەرەو ئەوا سویندە کە ی خوای گوره دیتە جی ، بەلام بێ باوەر دەکەوێتە خوارەو بە ناو جەهەننەم .

۲. هەروەها دەفەرموویت : ((ما من مسلمین يموت لهما ثلاثة من الولد لم يبلغوا الحنث إلا أدخلهم الله و أبويهم الجنة بفضل رحمته ، قال : و يكونون على باب من أبواب الجنة فيقال لهم : ادخلوا الجنة فيقولون حتى يجئ أبوانا ، فيقال لهم ادخلوا الجنة أنتم و أبواكم بفضل رحمة الله .)) أخرجه النسائي (۲۵۶۱) و البيهقي (۶۸۱۴) و غيرهما بسند صحيح على شرط الشيخين .

واته : هەر موسولمانێک سێ مندالی بمریت وە نەگەشتنە تەمەنی بالغ بوون ، ئیلا خوای گوره دايك و باوكی ئەوسێ مندالە دەخاتە بەهەشتەو بە رەحم و بەزەهی خۆی ، بەو مندالانە دەوتری : بپۆنە ناو بەهەشتەو ، ئەوانیش لە بەردەم یەکیک لە دەرگاکانی بەهەشتدا وەستاون وە دەلێن

نارۆینه ناو بهههشتهوه ههتا دایک و باوکمان نهیهن . ئنجا پێیان دهوتری :
 برۆنه بهههشتهوه خۆتان و دایک و باوکتان به فه ضل و پهحمهتی خوای
 گهوره .

۳. ((أیما امرأة مات لها ثلاثة من الولد كانوا حجابا من النار، قالت امرأة
 واثنان ؟ قال واثنان)) أخرجه البخاري (۳\۹۴) و مسلم و البيهقي (۴\۶۷) عن
 أبي سعيد الخدري رضي الله عنه .

واته : ههه ئافرهتیک سێ مندالی بمریت دهبنه پهرده و بهریهستیک له نیوان
 ئەو ئافرهته و ئاگری دۆزهخ ، ئافرهتیک لهوێ دا بوو ووتی : ئەئێ ئهگهردوو
 مندالی بمریت ؟ فهرمووی : ئهگهردوو مندالیشی بمریت .

بهلام با چاک بزانی ئهه خیر و پاداشته گهورهیه بو ئهه کهسانهیه که ئارام
 دهگرن لهسهه مردنی مندالیان و کاریک ناکهن که خوای گهوره پێی ی
 ناخۆش بێت .

و صلى الله وسلم على نبينا محمد و على اله و صحبه أجمعين.

پېرستى بابەتەكان

بابەت

ژمارەى لاپەرە

- ۱- پېشەكى ۲
- ۲- بەشى يەكەم: ئەو شتانەى كە لە پېش وە لە كاتى
- ۳- لە دايك بوونى مندالدا ھەيە ۶
- ۴- فەرمانى شەرع بۆ زۆر خستنه وەى نەوہ ۷
- ۵- نھيئى يەكەم قىژە و گريانى ساواى لە دايك بوو ۸
- ۶- مژدەدان بە و كەسەى چاوە پى ى مندال دەكات ۹
- ۷- ووتنى بە دايكى كوپ بيت ووتەى سەردەمى نەفامەكان بووہ ۱۰
- ۸- دوو پرسىارى كرنگ
- ۹- پرسىارى يەكەم * ۱۱
- ۱۰- پرسىارى دووہم * ۱۲
- ۱۱- بەشى دووہم: ئەو كارانەى كە لە يەكەم پۆژى
- ۱۲- لە دايك بوونى مندالدا دەكرىت ۱۵
- ۱۳- شيرين كردنى مەلاشوووى ۱۷
- ۱۴- سوودى مەلاشوو شيرين كردن ۲۰
- ۱۵- بانگدان بە گوئى ى مندالە لە دايك بووہ كە ۲۱
- ۱۶- بەشى سى يەم: ئەو كارانەى كە پىويستە لە پۆژى
- ۱۷- ھەوتەمدا جى بە جى بكرىت ۲۷
- ۱۸- گويزە بانە ۲۹
- ۱۹- واجبىتى گويزە بانە ۳۱
- ۲۰- بۆچوونى زانايان ۳۲

- ۳۶ - ۱۶- ژماره‌ی ئەو حەیانە‌ی کە بۆ کوپ و کچ سەردەبەرئیت
- ۳۹ - ۱۷- ئایا بۆ گوێزەبانە بېجگە لە مەر و بزێن ئازەلی تەردەبیت
- ۴۱ - ۱۸- کاتی سەرپیرینی ئازەلە کە
- ۱۹- بە مەرج نەگیراوە ئەو کە سە‌ی کە گوێزەبانە کە
- ۴۲ - دەکات حەیانە کە بە دەستی خۆ‌ی سەرپیرئیت
- ۴۲ - ۲۰- ک‌ی دەبیت هەستیت بە گوێزەبانە
- ۴۳ - ۲۱- هەبوونی توانای لە ئەنجام دانی گوێزەبانە
- ۲۲- ئایا پۆژی حەوتەم لە یە کەم پۆژی لە دایک
- ۴۵ - بوونی مندالە‌و‌ە حساب دەکریت
- ۴۵ - ۲۳- دروستە پیاو یاخود ئافەرەت گوێزەبانە بۆ خۆ‌ی بکات
- ۴۶ - ۲۴- واتای ووشە‌ی (مکافی) چی یە ؟
- ۲۵- قال رسول الله ﷺ ((أميطوا عنه الأذى))
- ۴۷ - نارەحەتی ل‌ی دوور بخەنە‌و‌ە
- ۲۶- قال ﷺ ((كل مولود م‌رت‌هن بعق‌بت‌ه))
- ۴۸ - واتە ئەو مندالە بارمەتە‌یە هەتا گوێزەبانە‌ی بۆ دەکری
- ۴۹ - ۲۷- تاشینی سە‌ری مندالی لە دایک بوو
- ۵۰ - ۲۸- کاتی سەر تاشینە کە
- ۵۰ - ۲۹- (قزغ) حەرامە
- ۵۱ - ۳۰- بە خشینى زیو بە قەد کیشی قزى لە دواى تاشینی
- ۳۱- دروست نیه بە هېچ شی‌و‌ە‌یە ک خوینى
- ۵۲ - حەیانە کە بدرئیت لە سە‌ری مندالە کە
- ۵۳ - ۳۲- یە ک لە دواى یە ک ئە نجامدانی کارەکان (الترتیب)
- ۵۴ - ۳۳- چەند حوکمیکی تاییبەت بە گوێزەبانە

- ۳۴- ناوانانی مندال..... ۵۶
- ۳۵- خۆشه‌ویست ترین ناو له لای خوای گه‌وره ۵۷
- ۳۶- دروست نیه بوتری باوکی قاسم..... ۵۹
- ۳۷- ناوی دل ته‌نگ و ناخۆش..... ۶۰
- ۳۸- گۆرپینی ناویك بو ناویکی خۆشتر..... ۶۱
- ۳۹- ناوانان به‌ناوی پیغه‌مبه‌رانه‌وه (عليهم السلام)..... ۶۲
- ۴۰- كه‌سیك هاوه‌له‌كه‌ی بانگ بكات به‌ناوی خۆیه‌وه به‌لام یه‌ك
ووشه له‌ناوه‌كه‌ی كه‌م بكات‌ه‌وه به‌و مه‌رجه‌ی نه‌چیتته
- بابی ناوونتاۆره‌وه ۶۳
- ۴۱- ناخۆشترین ناو له‌لای خوای گه‌وره ۶۴
- ۴۲- ئەم ناوانه دروسته مروّقی موسولمان له مندالی بنیت..... ۶۵
- ۴۳- ناوانان به‌ ناوی فریشته‌كان..... ۶۶
- ۴۴- هه‌ندیك فه‌رمووده‌ی ضه‌عیف و مه‌وضوع
- كه‌ ده‌رباره‌ی ناوانان ها‌تووه ۶۷
- ۴۵- خه‌ته‌نه‌ كردن ۶۷
- ۴۶- ئافره‌تیش هه‌مان حوكمی هه‌یه ۶۸
- ۴۷- حوكمی خه‌ته‌نه‌ كردن..... ۶۹
- ۴۸- كاتی خه‌ته‌نه‌ كردن..... ۷۱
- ۴۹- به‌شی چواره‌م : په‌روه‌رده و فیكرکردنی مندال..... ۷۴
- ۵۰- خوره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل مندالدا..... ۷۸
- ۵۱- په‌روه‌رده و فیكرکردنی مندال له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی یه‌وه..... ۸۱
- ۵۲- تیکه‌ل بوون به‌ دونیای مندال..... ۸۲

- ۸۳ ۵۳- ههست کردنی مندال به ههست و سۆزی دایک و باوکایهتی
- ۸۴ ۵۴- خزمهت کردن و به خێوکردنیان به دهست و دلێکی فراوانه وه
- ۵۵- جیاوازی نه کردن له نیوان کورپوکچدا له پرووی سۆزو
- ۸۶ خۆشه ویستی و پیداو ویستی پۆژانه
- ۵۶- چاو کراوه ی و شاره زای به و شتانه ی که ده بیته هوی
- ۸۸ بنیات نان و ئاراسته کردنی مندال
- ۸۸ ۵۷- جیاوازی نه کردن له نیوان مندال کانی دا
- ۹۰ ۵۸- ووریا کردنه وه ی مندال له و شتانه ی که هه رامه ئه نجام دانی
- ۹۲ ۵۹- پیویسته مندال کانمان فییری نوێژ بکهین
- ۹۴ ۶۰- جل و بهرگی مندالان و خۆداپۆشینی کچان
- ۹۵ ۶۱- پهروه رده کردن و فییرکردنی خورپه و شتی جوان
- ۹۶ ۶۲- ئارام گرتن له سه ر مردنی مندال

له بلاو کراوه کانی ماپه پرسی ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میشه له گه ئمان بن بۆنوویبوونه وه ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com